உ

கடவுள் துணை.

சுப்பிரமணியர்ஞானம்-உ௱.

அகத்தியமகாமுனிவருக்கு

உபதேசஞ்செய்தது.

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை - இ. டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற் றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நெ-1. திருப்பள்ளிசந்து பெத்துநாயக்கன்பேட்டை

MADRAS.

1896.

கடவுள் துணை.

சுப்பிரமணியர் ஞானம்.

இருநூறு.

அண்டபராபரமானபரையின்பாத
  மையமெனங்களாதிவஸ்துபதமும்போற்றி
தொண்டர்கள்தன்மெஞ்ஞானபதமும்போற்றிச்
  சொல்லுகிறேன்உபதேசமிருநூறுதன்னை
மண்டலிகர்மகாயோகிமதிக்கவென்று
  மருவில்லாஞானமதைமாட்டவேயான்
கண்டவர்கள்கண்டற்கோடாவியாகக்
  கணக்காகஞானமதைகாட்டுவோமே (க)

காட்டுகிறேன்பூரணமேவெளியதாகக்
  கலங்காமல்வெளியிலுடைபதமும்போற்றி
பூட்டுகிறேன்ரவிமதியைக்காண்பதற்குப்
  புகல்பெரியநாதாக்கள்பாதம்போற்றி
நாட்டுகிறேன்மெய்ஞ்ஞானம்வெளியதாக
  நல்வினையுந்தீவினையுமீண்டும்போகப்
பூட்டுகிறேன்திரவுகோல்திறந்துதானுற்
  புத்தியுள்ளபிள்ளாய்நீபேணிக்கேளே (௨)

கேளடாஅகஸ்தியனேகிருபையாகக்
  கெடியானபராபரமேயொன்றேதெய்வம்
ஆளடாஅதுநிலையையறியவேணும்
  அண்டசராசரங்களெல்லாந்தெரியவேணும்
நாளடாபூரகத்திலேறவேணும்
  நல்வினையுந்தீவினையும்போக்கவேணும்
கேளடாகருவுகளைக்கொல்லவேணுங்
  காலனையுங்கட்டறுத்துக்கொள்ளுவாயே (௩)

கொள்ளடாவாசியொன்றேமுத்தியாகுங்
  கொடியமதொருநற்றவமுஞ்சித்தியில்லை
அள்ளடாவாசிதனையடுத்துமைந்தா
  ஆதிவஸ்தைபதுதினமும்நெஞ்சில்வைத்து

மெள்ளடாமறுபடியும்யோகம்பார்த்து
மேன்மையுள்ளஞானமதைமேவிக்கொள்ளு
வள்ளடாவல்லவனாய்க்கண்டாயானால்
வஸ்தானவஸ்துவும்வாய்க்குந்தானே (௪)

தாமடாமாசியென்றதுரியையேறி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுதனையறுத்து
ஓம்டாஓங்காரத்துள்ளொடுங்கி
ஓம்நமசிவாயவென்றுமனதிற்றங்கி
நாமடாசுமனுடையபட்டணமுந்தாண்டி
நாதாந்தச்சுடரிலேநாடிச்சென்று
வாமடாவாமமதைக்கண்டுபோற்றி
வாலையெனும்பராபரையைமனதிற்றங்கே (௫)

தங்கியேமனதிலேயும்நிலையாய்த்தங்கித்
தமர்திறக்கும்வாசலுடகடவுங்கண்டு
அங்கியேஆறுதலமடுத்தேயேறி
ஆதிவஸ்தையனுதினமுமுன்னுட்கொண்டு
எங்கியேயிராறுதலமுந்தாண்டி
யிடகலையும்பிங்கலையுமீடழியச்செய்து
பொங்கியேபரமானநதியுந்தாண்டிப்
பச்சைமயிலேறியுந்தான்பாடுவாயே (௬)

பாடவேகின்னரியுமாலியின்வீட்டிற்
பகல்வத்திதீவட்டிமுதற்பகலாய்த்தோணும்
ஆடவேயைந்தெழுத்துமிதிலேதோணும்
மப்புறமுஞ்சங்குதொனியறிவாய்க்கேட்கும்
நாடவேதமர்திறக்கும்வாசல்தோணும்
நந்தியுடவீற்றிருப்புநட்புந்தோணும்
வாடவேவச்சிரமணிவிளக்குந்தோணும்
வாலையுடசிலம்பொலியும்வாய்க்குந்தானே (௭)

வாய்க்குமடாமனதழுந்தகையறுக்கவேணும்
வஞ்சகமெனும்புத்தியைமாய்க்கவேணும்
ஏய்க்குமடாயேப்பாணப்பேச்சையும்மே
யீடழியக்கண்டுமுதலிறுத்தவேணும்

நாய்க்குமடாநாய்போலேதிரியவேணும்
நல்லோரைக்கண்டாக்கால்வணங்கவேணும்
பேய்க்குமடாபிரமனையேபோற்றவேணும்
பிரபலங்கள்பண்ணுமற்பிலத்துநில்லே. ௮

நில்லடாஒருமனதாய்நிலையில்நில்லு
நித்தம்நித்தம்பிராணாயம்நினைவாய்க்கூட்டு
அல்லடாகற்பமதையறிந்தேயுண்ணு
ஆறுவகையூடுருவியடுத்தேயேறும்
வல்லடாவாசியைத்தான்மேலேனுக்கு
வயிரமங்கேயிருக்கின்றவகையுங்காணும்
அல்லடாயிப்படியேஅறிந்துகொண்டு
ஆதிவஸ்தையனுதினமுமறிவாற்போற்றே. ௯

போற்றடாகற்பமுண்டாலெனைப்போலாவாய்
பூருவத்தின்ஞானமெல்லாம்பொருந்தத்தேதானும்
ஏற்றடாசிங்குவைத்தான்பிடித்துமைந்தா
யென்மக்காள்நித்தமுந்தான்பிசங்கூட்டி
வாற்றடாபதின்மூன்றுவருஷந்தானும்
மைந்தனேகற்பமதைமனதிற்கொள்ளு
சாற்றடாயரவணையுமுனக்குத்தேதானும்
சண்முகந்தானென்றுசொல்லிச்சாற்றலாமே. ௰

சாற்றலாய்வேல்முனையுமுனக்குச்சித்தி
தவப்பொருளுமுந்தனுக்குச்சன்னிற்கிட்டும்
ஏற்றலாம்நமன்கயற்றையறுத்துப்போடும்
ஈராறுதலந்தாண்டியிருக்கலாகும்
வாழ்த்தலாம்வச்சிரம்போற்றேகமாகும்
வளக்கானகருவிகளைமாளப்பண்ணும்
போற்றலாம்பூர்வகன்மவினைகள்போகும்
பொல்லாப்புவானதெல்லாம்போகுந்தானே. ௰௧

தானென்றமெய்க்குருவே அருளிச்செய்தீர்
சடாட்சரனேசண்முகனேதயவாய்நீயும்
நானின்றநற்குருவைவிட்டுச்சொல்லும்
நலமானகற்பவகைகட்டுஞ்சொல்லும்

ஊமென்றவாசியுடனொழுக்குஞ்சொல்லும்
உன்முனையைக்காணுகிறவொளியுஞ்சொல்லும்
வானென்றவானவர்க்குவழியுநாதா
வடிவேலாயிந்தவகைமாட்டுவீரே, ௰௨

மாட்டுகிறேனென்மகனேமாணுகேளு
மகத்தானகற்பமென்றமார்க்கஞ்சொல்வேன்
பூட்டுகிறேன்சிகாரமென்றநெல்லிசேரு
புதுமையுள்ளமகாரமென்றசீருஞ்சேரு
ஆட்டுகிறஆதிவல்லைதயதிலேசேரு
யடங்காதவெனதாயாள்வல்லஞ்சேரு
நாட்டுகிறநாளிங்தாளென்றதாக
நலமானதேவியைத்தாட்டுவாயே, ௰௩

நாட்டடாநாற்கோணமுன்னேயிட்டு
நலமாகவட்டமிட்டறுகோணமிட்டுப்
பூட்டடாமுக்கோணம்அதுமேலிட்டுப்
புகழானபிறைவட்டமேலேபோட்டு
மாட்டடாவெனதாயாள்முகந்தான்வைத்து
மதிக்கவேஆறெழுத்தைஅதிலேசாத்தி
வரட்டடாகற்பமதைமனதில்வைத்து
வாலைதனைப்பூசைசெய்துவணங்கிக்கொள்ளே. ௰௪

கொள்ளவேநாதாக்கள்சாபந்தீருங்
கொடியதொருவஞ்சகங்கள்குதித்தேயோடும்
அள்ளவேயாறுகலமடுத்துத்தோணும்
ஆயியுடபாதமதுஅறிவால்வாய்க்கும்
மெள்ளவேவாசியைத்தான்வாங்கிமைந்தா
மேன்மைபெறவேணுமென்றுமனதிற்றங்கில்
வள்ளவேவஞ்சகத்தைக்கட்டறுத்து
மகத்தானகற்பமதைவணங்கிக்கொள்ளே. ௰௫

கொள்ளவேமுபமூலங்கொண்டேயானுங்
குமாரனென்றவெந்தனுக்குப்பேருமாச்சு
அள்ளவேஆயிரத்தெட்டிதழுங்கண்டேன்
அறுகற்பமகாரமுந்தான்மடக்கிக்கொண்டே
வள்ளலேவயிரத்திருவிளக்கைக்கண்டேன்
வாலையுடசிலம்பொலியுமதிக்கப்பெற்றேன்
நள்ளவேநாதாந்தச்சுடரிற்சொக்கி
நாலைந்துவாசலையுமடைத்திட்டேனே. ௰௬

அடைத்திடவே[illegible]பொறியுங்கெட்டேனியானும்
  ஐயையா[illegible]டைத்துப்போச்சு
[illegible]டைத்திடவே[illegible]நலக்கப்போச்சு
  பாயானைய[illegible]டையந்துசென்றேன்
படைத்திடவே[illegible]றச்சொக்கிக்கொண்டேன்
  வயிரமங்கை[illegible]வகையுங்கண்டேன்
முடைத்திடவே[illegible]கொண்டதாலே
  முருகனை[illegible]க்குப்பெருமாச்சே. ௰௭

போராகியூராகிப்பெ[illegible]னான்
  பேசாதவ[illegible]பருங்கொண்டேன்
ஆறுகியரூபவு[illegible]லேன்
  அழியாதவ[illegible]அருளும்பெற்றேன்
நேராகிநிர்மல[illegible]மாகி
  நீங்காதபொ[illegible]த்தேநின்றேன்
பாராகிப்பரு[illegible]ர்ந்தேபாலும்
  பச்சைமால்பருகனென்றுபகர்ந்திட்டாரோ, ௰௮

பகர்ந்திட்டார்பராபரமானசோதி
  பதிவானமெய்ஞ்ஞானம்பகர்ந்தேசெய்தார்
அகர்ந்திட்டார்மும்மூலம்உபதேசித்தார்
  ஆறுவகையுருவி அரியச்சொன்னார்
இகர்ந்திட்டாரீராறுதனமுஞ்சொன்னார்
  இரவிமதிசோலையிலே இருக்கச்சொன்னார்
தகர்ந்திட்டவிந்துவையுங்கட்டச்சொன்னார்
  சண்முகநாதனென்றுசொல்லிசாற்றினாரே ௰௯

சாற்றினார்மும்மூலத்ததுவுஞ்சொன்னார்
  சராசரங்களுள்ளமெல்லாஞ்சார்ந்தேநின்றேன்
எற்றினோனதுபிராணனைக்குமைந்தா
  எல்லையில்லாப்பேரொளியை அறியச்சொன்னார்
வாழ்த்தினார்வஸ்தேதாடவந்தாய்நிற்க
  வாசியென்றவடிவேலைவருந்தியீந்தார்
ஆற்றினைரூபமனதிலேபா
  அடங்கியே அனுதினமும்வாழ்த்திட்டேனே. ௨௰

வாழ்த்திட்டேன்புருவமையமத்திற்சொன்னேன்
  வாசியென்றவடிவேலைவாங்கிக்கொண்டேன்

ஈழ்ந்திட்டேனிருவிழியை அடக்கிச்சென்றேன்
இயலானசுந்தியிலேவிரங்கிவாழ்ந்தேன்
சார்ந்திட்டேன்சங்கரற்குபதேசஞ்சொன்னேன்
தாயானவஸ்துவையுந்தாங்கியுண்டேன்
ஆழ்ந்திட்டேன்ஆதிவஸ்துவைக்கண்டுகொண்டேன்
அதினாலேஆறுமுகனென்றுபேரோ. ௨௧

பெற்றபேர்ஒருவராற்சொல்லப்போமோ
பேதையென்றுமனதிலேவைக்கப்போமோ
அற்றபோழிகுழியில்விக்கப்போமோ
அருயிரும்வேறென்றுநினைக்கப்போமோ
சித்திபெறதீவினைகள்செய்யப்போமோ
தெருவீதியெங்குந்தான்திரியப்போமோ
அற்றபோதருளுபதன்னைப்போற்றி
அழகானசுடரிலேசொக்கியேறே. ௨௨

ஏறடாபதின்மூன்றுவருடமைந்தா
யென்மகனேமும்மூலமெண்ணிக்கொண்டு
காரடாகருவிகளைகொன்றுநானுங்
கருஞ்சாரைரெண்டுமுதற்களற்றிநீயுஞ்
சேரடாசிங்கென்றமௌனமூட்டித்
திரிபுரையையனுதினமும்நெஞ்சில்வைத்து
நேரடாசித்தமுந்தான்பீசங்கூட்டி
நேர்மையுடன்பரகெதியில்நீஞ்சுவாயே. ௨௩

நீஞ்சலாய்நியிஷத்திற்பெற்றுநீயும்
நிலையானபொருள்தன்னைநினைத்துக்கொண்டு
பாஞ்சுபார்வாசியென்றபதியிலேறிப்
பராபரத்தைபனுதினமுநெஞ்சில்வைத்து
ஆஞ்சபாரைந்தெழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
அனுதினமுமும்மூலமறிவாய்க்கொண்டு
வாஞ்சுபார்வாசியைத்தான்நாட்டஞ்செய்து
வளக்கானபெண்ணாசைமனத்திற்றள்ளே. ௨௪

தள்ளடாபடுகுழியில்விழுகாதப்பா
தாயானசிற்பரையைமறவாதேயப்பா
அல்லடாபதின்மூன்றுவருடமட்டும்
அழகானபோகமுந்தான்அறிவாற்றன்று

மெள்ளடாகடுகொடுநல்லெண்ணெயுந்தான்
மேவியேதள்ளடாவிரைந்துசொன்னேன்
நள்ளடாபதின்மூன்றுதாண்டிச்சென்றால்
நலமானவிந்துமுதற்கட்டும்பாரே (௨௫)

பாரொன்றுபராபரனைப்பகர்ந்துசொன்னீர்
பதிவானமும்மூலம்போக்கைச்சொன்னீர்
ஆமென்றதத்துவத்தையடக்கச்சொன்னீர்
ஆயிழையாள்போகமதைமறக்கச்சொன்னீர்
நாடுமென்றவர்சியுடநாட்டஞ்சொன்னீர்
நாதாந்தப்பேரொளியின்நட்புஞ்சொன்னீர்
காரென்றயோகத்தைக்கலந்துசொல்லுங்
கருவானமந்திரத்தைக்காட்டுவீரே (௨௬)

காட்டுகிறேனறிவுள்ளபிள்ளாய்க்கேளு
கருவாகப்பதின்மூன்றுசென்றபின்பு
ஆட்டுகிற அம்மென்றுமௌனமூட்டி
ஆதிவஸ்தையனுதினமுமறிவாய்க்கொண்டு
நாட்டுகிறேன்பதினெட்டுமோசமைந்தா
நலமாகவோரிடத்தில்நாடிநின்று
கூட்டுகிறகுருபதத்திற்கூக்கலிட்டு
கூசாமல்மௌனத்தைக்கொள்ளுவாயே [௨௭]

கொள்ளவேபாசிபயராகுமாகுங்
குறுவைநெல்பச்சரிசிதானுமாகும்
மெள்ளவே ஆவின்பால்தன்னிற்பொங்கி
மெய்ஞ்ஞானம்மேவனுமென்றுவிரும்பிநீயுந்
தள்ளாமேநித்தமொருநேரங்கொள்ளு
தப்பாமற்பசிநாளும்தளர்ந்துபோகும்
விள்ளவேயோகமதைவிரும்பிப்பாரு
மெய்ஞ்ஞானியென்றுவெளியேறலாமே (௨௮)

ஏறலாமாயிரத்தெட்டிதழும்கோணும்
யென்மகனே அமுதகமுந்தான்குமுளிபாயும்
பாரெலாம்விந்துவதுகட்டிப்போகும்
அசையாதமணிபூரகமடங்கிநிற்கும்

பாரெலாம்பருமணியாய்வனுத்துபோகும்
பச்சைமயிலுந்தனுக்குபகர்ந்துயீவார்
நேரலாம்பரகெதியுமுனக்குக்கிட்டும்
நித்தியமுமமுந்தந்தானுண்ணலாமே (௨௯)

உண்ணலாமதைவிட்டாற்கற்பமில்லை
ஒருமணியாய்த்திரட்டிவைக்குமுறுதியாகத்
திண்ணலாமதுவல்லோகற்பங்கற்பந்
தீவினைகள்தானகற்றுந்திடமாய்ச்சொன்னேன்
நண்ணலாம்ஊசிநடுவீதிதோறும்
நாலைந்துவாயலையுமடைத்துக்கொள்ளும்
கண்ணலாங்கழிவியுஞ்சொருகிப்போகும்
காரணசற்குருவென்றுகருதுவாரே (௩௰)

கருதவேயென்குருவேதடமுஞ்சொன்னீர்
காரியமாய்வாசியைத்தான் அடக்கச்சொன்னீர்
அருதவேயாறுதலந்தெரியச்சொன்னீர்
அப்பாலும்போகமதையடக்கச்சொன்னீர்
பொருதவேயெப்படிதான்வாசிதன்னைப்
போதரவாய்க்காணுகிறபுகலுஞ்சொல்லுங்
கருதவேமும்மூலம்பிரித்துச்சொல்லுங்
கருவூரிற்காங்கயனேகருவாய்த்தானே (௩௧)

கருவாகச்சொல்லுகிறேன்மாணுகேளு
கருவானகுண்டலியைமேலேனோக்கி
உருவாகமேனோக்கிப்பார்க்கும்போது
உத்தமனேபிடரிவழியுயர்ந்துவோடும்
மருவாகநித்தமுந்தான்பீசங்கூட்டு
அப்பனேவருடம்பதின் பதின்மூன்றுமட்டும்
குருவாகநீயறிந்துகூர்மைபாரு
குருவறியவாசியுந்தான்குதியாதென்றே (௩௨)

குறியாதுகுறுகாதுஉடல்தானப்பா
கூர்மையதுநீளாதுகுறையாதப்பா
அழியாதுஉடல்தானுமுப்பாதப்பா
அருபசுடர்தன்னிமேலஅறிவாய்க்கூட்டும்

பதியாதுபதியிரவிமேலேநோக்கும்
    பலபலவிதங்களெல்லாம்பாழாய்ப்போகும்
நதியாதுநதிச்சாரைகட்டிப்போகும்
    நமனுடையநிலையெல்லாம்நாசமாமே. (௧௩)

நாசமறப்பண்ணுமடாமும்மூலங்கொண்டால்
    நல்வினையுந்தீவினையுமிரண்டும்போகும
பாசமறப்பண்ணுமடாவஸ்தையுண்டாற்
    பலபலபுத்தியெல்லாம்பாழாய்போகும்
வாசமறபண்ணுமடாவாசிநாட்டம்
    வழக்கானசுழிமுனையும்வாரிக்கொள்ளுந்
தூசமறத்துரியமுந்தான்தூர்ந்துபோகுந்
    துவாதசாந்தத்திலேறித்தொழுதுநில்லே (௧௪)

நில்லடாவாக்குமனமொன்றாய்நில்லு
    நிட்சயத்தைப்பற்றியினிநினைவாய்நில்லு
அல்லடாஆறுதலங்கடந்தீரானால்
    ஆயிரத்தெட்டுமாத்தழகுமுண்டு
வல்லடாவாசியைத்தான்மேலேநோக்கு
    மைந்தனேகீழ்நோக்கமாட்டாதப்பா
அல்லாடாயிதையறிந்துசெய்தீரானால்
    ஆத்மாவும்நீயாச்சுவையயாபாரே (௧௫)

யாரப்பாமும்மூலம்பகரக்கேளு
    பாலான அன்னமுந்தான்பொசித்திரையா
ஆரப்பாமூன்றுபங்குகழிந்துபோச்சு
    ஆத்மாவும்உன்னைவிட்டுஅகன்றுபோவார்
நேரப்பாமூன்றையுந்தான்கொண்டயானால்
    நிட்சயமாய்மும்மூலம்நிலையிதாகுந்
காரப்பாஆத்மாவுங்கழன்றிபோகார்க்
    கன்னையும்ஒருநிலையில்கட்டலாமே (௧௬)

கட்டலாங்கபடற்றசித்தனவாய்
    கைலாயமேதகமடாகருணையாகும்
வெட்டலாங்காலனையுமிட்டிமைந்தா
    வேல்முனையிலேறிவிளையாடலாம்நீ

தட்டலாந்தமர்திறக்கும்வாசல்தோணுந்
　　தாயானசிற்பரையுந்தனதேயாவாள்
முட்டலாஞ்சூரசங்காரஞ்செய்து
　　முடிக்கலாங்கருவிகளைமுடிக்கலாமே (௧௭)

முடிக்கலர்முச்சுடரின்தைலத்தாலே
　　முதலானமனக்குளிகைமுறையாய்மைந்தா
தட்டலாம்நாதாந்தநந்திதன்னிலேறி
　　தனதானஉறன்முறையைசண்ணிப்போடு
கட்டலாங்காமத்தைகருவாய்மைந்தா
　　காரணமாரும்மூலங்கருணையாலே
நட்டலாம்நாதமணிஒன்றதாக
　　நலமாகவஸ்துவுடனாட்டந்தானே (௧௮)

நாட்டமுடன்கும்பகபூரகமுமையா
　　நடுவானரேசகமுமூன்றுமொன்றாய்
வாட்டமுடனென்றாகக்கயிறாய்வாங்கி
　　வரிசையுடன்மேனோக்கிவலுவாயுண்ணு
தாட்டமுடன்சதகோடிரவியுந்தோணுந்
　　தமர்திறக்கும்வாசலங்கேதயவாய்த்தோணும்
பூட்டமுடன்பூரகத்திலேறினக்கால்
　　புத்திரனேபொல்லாப்புபோகுந்தானே (௧௯)

போகுமடாபொல்லாப்புசிவசெந்து
　　புத்திரனேமற்றதெல்லாம்நாமேயாகும்
ஆகுமடாஅறுமுகனைக்கண்டோர்க்கெல்லாம்
　　ஆறுவரையூடுருவிஅறிவிற்சேர்க்கும்
நாகுமடாநாதமணிதானேகட்டும்
　　நல்வினையுந்தீவினையுமாண்டுபோகும்
பாகுமடாபராபரமுமுனக்குச்சித்தி
　　பதிவாகப்பறியேரிநடத்தலாமே (௨௰)

நடத்துவாயேரகமுந்தான்தாண்டித்தானல்
　　நலமானகும்பத்தில்நாடிச்செல்லு
அடத்துவாயோங்காரத்துள்ளொடுங்கி
　　ஆதிவஸ்துவுண்டென்றும்அறிவிற்றங்கி

மூடத்துவாய்முன்னணியாய்ப்பூசைசெய்து
முதண்டபிரமனையுமோதித்தாக்கிக்
கூடந்துவாய்கரிமாலைகருவாய்க்கொண்டு
கருவிகளைச்சீரழிந்துகடந்தேறுவாயே (௪௧)

ஏதுவாயிப்படியேஆனபின்பு
யென்மகனேஅங்கிஷ்டமாகிப்போவாய்
தேருவாய்கற்பூரச்சுடர்போல்நிற்பாய்
தேவியுந்தானனுதினமுந்தொண்டுசெய்வாள்
நேருவாய்பரகெதியுமுனக்குக்கிட்டும்
நேரானரவிமதியுமாண்டுபோகும்
பாருபார்பராபரனுநீயுமாவாய்
பழுதில்லாச்சித்தனென்றுபகரலாமே (௪௨)

பகரலாமென்றுநீசொன்னீரையா
பதிவானயோகமென்றபதுமைசொல்லும்
அகரலாமரிபீடம் அறியச்சொல்லும்
ஐந்தெழுத்தானதையுமறிவாய்க்காட்டும்
இகரலாம்பிராணயமறியச்சொல்லும்
இந்திரகிரிமலையிலேயிருக்கச்சொல்லுந்
தகரலாம்நந்தியுடதனுவுஞ்சொல்லுஞ்
சண்முகனேசடாட்சரனேசாற்றுவீரே (௪௩)

சாற்றுகிறேனென்மகனேமாணுகேளு
சந்தியமாயோகமென்றதனுவைச்சொல்வேன்
ஏற்றுகிறேன்முன்சொன்னமௌனம்பூட்டி
யின்பமுடன்பேரொளியுமெண்ணிக்காணும்
வாற்றடாநித்தமுந்தான்ஒண்ணரைபீஜம்
வளமாகபிராணயம்வசமாய்க்கூட்டு
போற்றடாபதினெட்டுமாதமட்டும்
புத்திரனேபிராணயம்பொருந்திக்கூட்டே (௪௪)

கூட்டியேயோகமுந்தான்பார்த்தீரானால்
குறையாதபேரொளியைக்குணமாய்க்காண்பாய்
ஆட்டியேஅரூபவெளிநீயுமாவாய்
ஆயிரத்தெட்டிதழ்மலரும்அறிவாய்க்காணும்

நாட்டியே அமுதமுந்தான்வடியுமைந்தா
நரகமென்றதேபதெல்லாம்நாசமாகும்
பூட்டியேபூரணம்போலிலங்குந்தேகம்
புதுமைசராசரங்களெவ்வாம்போக்கவாமே. (௬௫)

போக்கலாமைந்தெழுத்தின் வகையைக்கேட்டாய்
புத்திரனேயைந்தெழுத்தைப்பிரித்துச்சொல்வேன்
ஆக்கலாஞ்சிகாரமென்றநெல்லியொன்று
அப்பனேமகாரமென்றதீருமொன்று
வாக்கலாமுகாரமென்றநாதமொன்று
மைந்தனேஅகாரமென்றவஸ்துவொன்று
நாக்கலாம்நாதமணிசிவந்தானென்று
நலமாகப்பஞ்சகருவிதுதானச்சே (௬௬)

ஆச்சப்பாயிதுவல்லோகற்பங்கற்பம்
அடங்காதமும்மூலம்அருமையாச்சு
வச்சப்பாசொல்லக்கேள்வேதிருக்குமென்று
வென்மகனேயென்னசொல்வேனிந்தமார்க்கம்
வாச்சப்பாயிதையுண்டால்வழுத்துப்போச்சு
வாசியென்றசவ்வாரிவருதும்போது
மூச்சப்பாமூச்சற்றயிடமுந்தானும்
முனையானசுடர்தனிலேமுழங்கலாமே (௬௭)

முழங்கவேகருவிகளுங்குதித்தேயோடும்
முச்சுடருமொன்றாகி முழங்கிநிற்கும்
தழங்கவேதகமுந்தான்வழுத்துப்போகும்
தாயானசிற்பரையுந்தனதேபாவாள்
கழங்கமில்லாசுழிமுனையில்நாட்டம்வேணும்
கண்டறிந்தோன்சித்தனவனகைவேணும்
இணங்கலாமிம்மூலங்கொண்டோனால்
யீசனுக்குமேலாகவிருக்கலாமே (௬௮)

இருக்கவடாசொல்லுகிறேனின்னங்கேளு
யிதமானபூசையுந்தான்செய்யும்போது
அருக்கவடாஓம்நமசிவாயமென்று
ஆறுதல்வீட்டினையுமடக்கஞ்செய்து

பெருக்கவடாபிராணாயங்கூட்டவேணும்
    பிசகாமல்சிங்குவையும்பூட்டவேணும்
நெருக்கவடாநிர்ணயமாய்நின்றீரானால்
    நிசமானபாகதிக்குநீஞ்சலாமே (௪௯)

நீஞ்சலாமிதைவிட்டால்கற்பமில்லை
    நித்தமுந்தானிம்மூலங்கொள்ளவேணும்
பாஞ்ஞாலஞ்சிகாரமுடன்மகாரம்ரெண்டும்
    பத்தியுடன் அணுவளவுவிட்டிடாதே
வாஞ்சையாம்பதின்மூன்றுவருடங்கொள்ளு
    வாசியென்றமயில்மீதிலணைந்துநில்லு
ஆஞ்சலானைவருந்தான்பட்டுப்போவார்
    ஆன்மாவைக்காணலாமறிந்துபாரே. (௫௰)

பாரப்பா அப்படியேஉண்டேன்யானும்
    பலவிதயோசனைகளெல்லாம்பாழாய்ப்போச்சு
ஆரப்பாமும்மூலமடுத்துக்கொண்டேன்
    ஆதிவஸ்தையனுதினமும்பணிந்துகொண்டேன்
நேரப்பாயோகத்தினிலையைக்கண்டேன்
    நிட்சயத்தைப்பத்தியுடனிலைத்துக்கொண்டேன்
காரப்பாகருவிகளும்பட்டுப்போச்சு
    கந்தனென்றுமெந்தனுக்குப்பேருமாச்சே (௫௧)

பேராகிஊராகிப்பெரிதுமானேன்
    பின்னுமுன்னுமோடுகிறகலையுமானேன்
நேராகிநிலையாகிநின்றுகொண்டேன்
    நிட்சயத்தைப்பத்திசெய்துநிலைத்துக்கொண்டேன்
பாராகிப்பருவதமாய்பலவிதமுமானேன்
    பச்சைமயிலேறியுநான்பரிந்துசென்றேன்
நாராகிநாதமுந்தானுண்டுகொண்டேன்
    நாதனென்றுமெந்தனுக்குப்பேருமாச்சே (௫௨)

நாதனென்றுபேரெடுக்கவருமோசும்மா
    நாடியேமும்மூலங்கொள்ளாதார்க்கு
காதமல்லத்தூரமல்லச்சொன்னேன்பாரு
    கணமூக்குமத்தியிலேகருதிப்பாரு

பாதமல்லோபரகெதியுங்கிடைக்குமைந்தர்
பருமணியாய்த்தேகமுந்தான்திரண்டுபோகும்
ஆகமல்லோஆறுதலமுறுவியேறும்
அதினாலேஆறுமுகமென்றுபேரே (௫௩)

பேச்சிட்டுவாய்நாலேபேசினாலும்
பிழைவருமேமூம்மூலம்பிரித்துச்சொன்னால்
ஆச்சிட்டுஆதிவஸ்தையறிபாவிட்டால்
அனலாகக்கொதித்திடுமேதேகமப்பா
வாச்சிட்டுவாசியிலேயேறுவிட்டால்
வாரிவிடுமுன்னையுந்தான்மைந்தர்சொன்னேன்
மூச்சிட்டுமுனையில்நின்றுமுழுங்கிநீயும்
மூச்சடாரயென்றைக்குமுழுங்கிநில்லே (௫௪)

நில்லடாமும்மூலங்கொண்டுகாணும்
நிலையானவாசியைத்தனினைத்துபோற்று
அல்லடாகற்பமும்தான்கொள்ளாமற்றான்
அறிவானவாசியைத்தான்பெற்றிருக்கால்
மெல்லடாதேகமுந்தான்பொத்துப்போகும்
பேன்மையுள்ளவாசியுந்தான்குதித்துவோடும்
வல்லடாவல்லவனுப்க்கற்பங்கொண்டு
வாய்வானவாசியைத்தான்வாங்குவாயே (௫௫)

வாங்கியிடாவிகுளிகைமதியில்கட்டும்
வாரிவிடும்பிரமத்தில்வளர்ந்தேநிற்கும்
ஏங்கியிடமனக்கண்ணுந்தீர்ந்துபோகும்
எல்லையில்லாப்பேரொளியுமொன்றும்வாய்க்குந்
தாங்கியிடத்தமர்ந்திரங்கும்அமுதம்பாயுஞ்
சண்டனென்றகூரணையுஞ்சண்ணிக்கொல்லும்
மூங்கியிடமும்மூலமற்றும்போகும்
முக்கியமாய்ச்சிவயோகம்வாய்க்குந்தானே (௫௬)

வாய்க்குமோவாராதோவென்றுநீயும்
மனதிலேதயங்கியினிஅலாவேண்டாம்
ஏய்க்குமேஞானமெல்லாமுன்னைக்கூட
யேகாந்தப்பிரமைவந்துயிழுத்துக்கொள்ளுந்

தாய்க்குமேதாய்பதத்தைபூசைசெய்து
தானவனாய்த்தானாகநிலைத்துவாழ்ந்து
காக்குமேகருவிகளைக்கழற்றிப்போட்டு
காரணசற்குருவையுநீகண்டுகொள்ளே ௫௭
கொள்ளவேகருவிகளைக்கொன்றுபோட்டேன்
கோளறவாசியைத்தான்கூர்ந்துபார்த்தேன்
அல்லவேயருமுனையையறிந்துகொண்டேன்
அப்புறம்பனிரெண்டுதலமுங்கண்டேன்
வல்லவேபனிரெண்டையடக்கிச்சென்றேன்
வாய்வானசுழல்காற்றில்மருவிச்சென்றேன்
மெல்லவேபூமலர்கள்வாசங்கண்டேன்
மேநினியைத்தான்படைத்தேன்விரித்துக்கொள்ளே ௫௮
கேளடாமேகநிறம்பூண்டுகொண்டேன்
கேணியெனும்முக்குழியைத்தள்ளிப்போட்டேன்
ஆளடாஅவ்வூரிலிருந்துவாழ்ந்தேன்
அதிசயங்களுள்ளதெல்லாமறிந்துகொண்டேன்
நாளடாநாள்வளப்பஞ்செய்யமற்றான்
நந்திதனிமேலறியுந்தானடனஞ்செய்தேன்
பாளடாபஞ்சபூதநிலையுங்கண்டேன்
பாய்ந்துமயில்மீதேறிப்பரிந்திட்டேனே ௫௯
பரிந்திட்டேனவ்வூரில்குடிபுகுந்தேன்
பஞ்சவர்ணப்பாலாடைபரிந்துகண்டேன்
அரிந்திட்டேனூரிலடங்கினின்றேன்
ஆதிவஸ்துவானதையுமறிவாற்கண்டேன்
தெரிந்திட்டஞானநிலைதன்னைக்கொண்டேன்
நிட்சயமாய்த்தத்துவத்தினுறுதிக்கண்டேன்
அறிந்திட்டேன்வாசிவடிவேலைவாங்கி
வல்லவனுக்குபேதசமாட்டினேனே ௬௰
மாட்டினேன்பூருவத்திலசித்தினாலும்
மதலையாயனுதினமுமதிக்கப்பெற்றேன்
நாட்டினேன்சிங்குவைத்தான்பிடித்தலாலே
நமனெழுந்தும்நாடிடவேநாசமாச்சு
வாட்டினேன்வாசியிலேவளர்ந்ததாலே
வாலைக்குப்பிள்ளையென்றுமதிக்கப்பெற்றேன்
காட்டினேன்கருநெல்லியுண்டதாலே
காரணசற்குருவென்றுகருதலாச்சே ௬௧
கருதவேபுலியூரிற்புகுந்துவாழ்ந்தேன்
கபாடற்றசித்தனென்றுகருதலானேன்
அருகவேஆறதிலடுத்துக்கண்டேன்
அதினாலேஆறுக்குஆசானானேன்

பொருகவேபுலியூர்க்குமேற்கேசென்றேன்
    பொல்லாப்புக்கழுகுமலைதப்போக்கிவிட்டேன்
கருதவேவடகாரியென்றநீரையுண்டேன்
    அதனருகிலேகர்ங்கணையுங்காணலாச்சே ௬௨

காணுதகாட்சிபலவாங்கண்டுகொண்டேன்
    கருதவேவெட்டமுங்கான்கருதிக்கொண்டேன்
பூணுதஆபரணம்பூண்டுகொண்டேன்
    புகழானவேட்டமுந்தான்தரித்துக்கொண்டேன்
நாணுதகாலமெல்லாம்நாசமற்றேன்
    நல்வினையுந்தீவினையுமிரண்டுமற்றேன்
தாணுமயில்மீதிலேறிக்கொண்டேன்
    தந்திமுகன்றனக்கினியசாமிநானே ௬௩

நாணுநானவனுமாநானுமானேன்
    நல்லசிவகாமிக்குத்தனையனானேன்
ஊனுஉற்பனமாயுலகமானேன்
    உள்வீட்டுக்குள்ளிருக்குமொளியுமானேன்
மாணுமாயுபனுமாரானுமானேன்
    மரகதப்பச்சையம்பாள்மதிக்கப்பெற்றேன்
ஆனுனஅருட்வெளிஒளியுமானேன்
    ஆதிவஸ்துவானதும்நன்றாய்ப்பாரே ௬௪

பாரப்பாஉலகமெல்லாம்படர்ந்துநின்றேன்
    பத்தருடைபைங்கிலியும்பதிவாய்வாழ்ந்தேன்
ஆரப்பாஅஷ்டாங்கநிலையைப்பெற்றேன்
    அரிதானமயக்கமதையருளாய்நின்றேன்
நேரப்பாநிறைமதியாம்ஆத்தாள்வீட்டில்
    நிருத்தினின்விருக்கையிலேவிதானங்கண்டேன்
காரப்பாகருக்கிடையுங்குருகிடையுங்கண்டேன்
    கபாலமங்கேதுரத்திலங்கண்டுகொள்ளே ௬௫

கொள்ளடாநான்சொன்னமூலம்போலே
    குருவறியச்சொல்லார்கள்கூர்ந்துகேளு
அல்லடாயென்னைப்போலசொல்வாருண்டோ
    அடங்காதமௌனசித்தமூலந்தன்னை
வல்லடாவல்லவர்க்குச்சொல்லிவிட்டேன்
    வழியாதையானதொருவகைகளெல்லாம்
மெல்லடாயிதையறிந்துமெய்ஞ்ஞானங்கொண்டால்
    மேதினியிற்சிந்துவிளையாடலாமே ௬௬

ஆடலாமம்பரத்திலெத்தாயேறி
    ஆயிரமுழக்கம்பத்தூணில்நின்று
பாடலாம்பதினெட்டுஇராகபாஷை
    பருமணியிற்செஞ்சுடரையேறிக்கொள்ளும்

நாடெலாம்மானையுந்தானுமைந்தப்போடும்
    நாகமென்றபேச்சையெல்லாம்நாசமாக்கும்
காடெல்லாம்வெட்டிக்கருவழித்துப்போடே
    கருச்சாரைவெண்சாரைகழன்றுபோமே ௬௭

கழறுகின்றநாமெல்லாமிருகிப்போகுங்
    கனமானமும்மூலக்கனலினாலே
அழறுகின்றபாசமெல்லாமற்றுப்போகும்
    அருபவெளிதன்னிலேயடங்கிநிற்கும்
தளருகின்றதாய்பதத்திற்றுணைசேர்க்குந்
    தத்துவாத்தொண்ணூற்றாறுந்தகர்த்துப்போடும்
வளருகின்றவாய்மானயோகத்தாலே
    வச்சிரமிட்டதேகமாய்வளருந்தானே ௬௮

வளருமடாயிக்கமுறைமையறியவேணும்
    மரகதப்பச்சையிலேவளரவேணும்
அளருமடா அழிகுழியைத்தள்ளவேணும்
    ஆயிபுட அச்சரத்தைத்தெரியவேணும்
தளருமடாதாய்பதத்தைப்போற்றவேணும்
    தத்தையெனும்வெளிதாண்டியிருக்கவேணும்
கழறுமடாகாமத்தைக்கட்டவேணும்
    கருவிகளைக்கொன்றுகடந்தேறுவாயே ௬௯

தேருவதுலெகுவல்லவாய்ப்பேச்சில்லை
    தெளிந்துசிவயோகியென்றுற்றறுவான்காண்
மேருவதுமோனந்தல்போல்மருவலாவான்
    மேலானபதவியிலேமிளிர்க்கொள்வான்
ஆருவதுஆசையென்றகலக்கம்போகும்
    அகஸ்த்தியனேஉத்தனுக்குஅறியச்சொன்னேன்
நேருவதுநிட்சயமும்நிதானங்காட்டும்
    நிலவரையிற்றீபம்போல்நிற்கலாமே ௭௰

நிற்களமென்றுமேசொன்னீரையா
    நிமலனுக்குஉபதேசம்நீருஞ்சொன்னீர்
எக்கலாமீறாறுதலமுஞ்சொன்னீர்
    மந்திரகிரிபர்வதத்திலேறச்சொன்னீர்
மிக்கலாம்ஆத்துமாவையென்றேயன்றி
    மேதினியில்தெய்வங்களுண்டோசொல்வீர்
பக்குவமாம்ஞானபதிபதியைச்சொன்னீர்
    பாவெளியிலுண்மைதனைப்பகருவீரே ௭௧

சொல்லுகிறேனென்மகனேமாறேகேளு
சூட்சமெல்லாமவனுடையசூட்சமல்லால்
வெல்லுதற்குவேறுமொருவிதமுங்காணோம்
வெட்டவெளியொன்றுசிதம்வெளியேமைந்தா
அல்லுகின்றஆன்மாவேயென்றேதெய்வம்
அவனியிலேதெய்வமுந்தானேயாயிலேத்
தன்னைநிறைகருவிகளைத்தள்ளிருக்காற்
றனவினைதனக்குள்ளறியலாமே எஉ

அறியலாம்பூரணமேயென்றேதெய்வம்
அபுரூபமானதுவும்மதுதானப்பா
தெரியலாமும்மூலங்கொண்டால்மைந்தா
தீவினைகள்தாநீங்கித்தெளிந்துபோவாய்
அறியலாம்வழிபாதையிதுதானப்பா
வஸ்துவையுங்காணுதற்குவகையிதாகும்
பரியெல்லாம்பரிபோகும்பாவம்போகும்
பரகெதிக்குப்பாய்ந்துயினிபேறலாமே எ௩

ஏறலாமென்றுசொல்லிச்சொன்னீரையா
யிவ்வுலகில்தெய்வருலமென்றுசொல்லி
பேரொலாங்கூடிஆலயந்தாங்கட்டிப்
பேசாதகல்லுகளைப்பிடித்துவைத்து
பாரொலாம்பூசைசெய்வேத்தியஞ்செய்து
பலருமேகூடியதைப்பணியலாமோ
வேறலால்அவரொருவரென்றுசொன்னீர்
வேல்முருகாயிதவகைவிளம்புவீரே எ௪

விளம்புகிறேனறிவுள்ளமைந்தாகேளு
விதமாகஅப்படியுமில்லாவிட்டால்
நலம்பெறவேஞானமதைப்பார்த்துத்தானும்
நாட்டிலுள்ளஜெனங்களெல்லாம்போகியாவார்
தலம்பெறவேஅதையறிந்துசிவனையா
தான்படைத்தவுலகத்தைமயக்கிப்போட்டார்
வளம்பெறவேஞானமெல்லாமுன்னால்விட்டால்
வஸ்துவானபொருளறியானரிதுகாணே. எ௫

காணப்பாகோவிலென்றுந்தீர்த்தமென்று ௫
காசினியிற்செம்பாலேவிக்ரகர்தானென்றும்
பேணப்பாஉலகத்தோர்தங்களைத்தான்
பேய்போலேதிரிந்தலையப்படைத்தாரீசன்
நாணப்பாதேவதையைப்பணிந்திட்டாலும்

நதிகளெல்லாந்தேடிப்போய்முழுகினாலும்
ஊணப்பாஉள்விட்டுகருள்ளிருக்கும
மௌனிவுள்ளவஸ்துவைக்காண்பதரிதுகாணே ௭௬

காணடாயெழுத்துத்தானென்றுசொல்லே
காசினியோர்செய்கின்றகதையைக்கேளு
ஆணடா அஷ்டாணநியமஞ்செய்து
அனேகநதிதெய்வஸ்தலந்தொழுதிட்டாலும்
தாணடாதவமுமல்லமுத்தியல்ல
தானிருந்துவாழ்வோமென்றுஸ்நானஞ்செய்து
ஊணடாஉருவண்டவர்கள்கோடாகோடி
உத்தமனேஞானநிலைஉறுதிக்காணே ௭௭

உறுதியாய்ஞானமனதப்பாராமற்று
ஞருண்டவர்கள்கோடானகோடியையாதச
அறுதியாய்ஞானமதைப்பார்க்கவேணு
மான்மாவையனுதினமுஞ்சோற்றுவேணும்
நிறுதியாய்நிட்சயத்தைபழியவேணும்
நீடுழிகாலமுந்தான்வாழவேணும்
வறுதியாய்வானகயிலைநோக்கி
வகையானமும்மூலம்வருந்திக்காணே, ௭௮

காணப்பாமனதடங்கிஅறிவில்நில்லு
காரணமாய்ச்சற்குருவைக்கண்டுபோற்று
பூணப்பாமுன்சொன்னமூலமன்று
புவனசராசரங்களெல்லாமறிந்துப்பாரு
நாணப்பாஅப்படியேயிருந்துவாழ்ந்தேன்
நந்திதரிசனங்கண்டுநடுவாய்நின்றேன்
ஊணப்பாஉலகிலாபத்திரியமற்றேன்
ஒடுங்கானகம்மத்திலொடுங்கினேனே ௭௯

ஒடுங்கினேன்ஒங்காரநிலையிற்குள்ளே
யுற்பனமாய்ச்சிவலிங்கமுள்ளேகண்டேன்
நடுங்கினேன்மும்மூலங்கொள்ளும்போது
நாற்பத்துமுக்கோணம்நடுவாய்ச்சென்றேன்
அடங்கினேன்மாவுக்குள்ளேமைந்தா
அடங்காதசித்தனென்றுஅறிவிற்சேர்ந்தேன்
தடங்கினேன்நந்திதனிலேறிக்கொண்டேன்
தாய்பதத்தையென்றும்போற்றினேனே ௮௰

போற்றினேனெவ்வுயிரும்நான்தானென்று
புத்திரனேபூர்வகன்மவினைகள்போக
ஏற்றினேன்முககோணாவிகருள்ளாக
விபல்பானமுப்மூலமேற்றிக்கொண்டேன்
வாழ்த்தினேன்பாஷாணமூன்றுங்கொண்டேன்
வஸ்தானவஸ்தோடேவணங்கிச்சென்றேன்
காத்துநான்கருவிகளைக்கொண்டதாலே
கார்த்திகையீஸ்பரனென்றுமெனக்குப்பேரே ௮௧

ஈசனெயெங்குமாய்ப்பார்த்தேநின்றேன்
இமையோர்க்குத்தெய்வமாயிருந்துவாழ்ந்தேன்
வாசமாம்வாசவனுப்வாழ்க்கேதனின்றேன்
வாய்த்ததோருமூன்றெழுத்தைஅறிந்துகொண்டேன்
காசினியிலியாவருமேமெகிழ்ந்துபோற்றி
கருதினேஞ்ஞானமிருதாற்றுக்குள்ளே
பாசனுய்ப்பாசமலதயறுத்துப்போட்டேன்
பச்சைமயில்மீதேறிப்பறந்திட்டேனே ௮௨

பறந்திட்டேன்பராபரத்திற்பாய்ந்துயேறி
பல்லாயிரங்கோடியண்டம்பாய்ந்துசென்றேன்
அடைந்திட்டேன்அருபவெளிதானுமாகி
ஆயிரத்தெட்டுமலராகிநின்றேன்
நிறைந்திட்டேனிமலியுடபாதம்போற்றி
ஈசனென்றசூரனையும்நிறையாய்க்கொண்டேன்
வறைந்திட்டேன்வாய்வானகாற்றினாலே
வாசியென்றவடிவேலைவாங்கினேனே ௮௩

வாங்கினேன்வேலையுந்தான்கூர்மைசெய்து
வஞ்சனென்றவைவரையும்வதைத்துக்கொன்றேன்
ஏங்கியேசூரனையுமிறுத்திக்கொன்றே
னின்பதுன்பமிரண்டையுந்தாக்கிப்போட்டேன்
தாங்கியேதாய்பூசைசெய்துக்கொண்டேன்
தயங்கியேஉறமுறைபைத்தகர்ந்துபோட்டேன்
ஓங்கியேஒருநிலையாபொங்கிநின்றேன்
ஓம்நமசிவாயமென்றுஉறைத்திட்டேனே ௮௪

உறைத்திட்டஞானமெல்லாம்பார்க்கவேணும்
உத்தமனேஉலகத்திலிருந்தாலென்ன
துறைத்திட்டமானபொருள்தேடியென்ன
துசங்கட்டிபூவுலகையாண்டுமென்ன
நிறைத்திட்டமாடமுந்தான்கூடங்கட்டி
நீனிலத்திலிரிந்ததனால்வருவதேது
பறைந்திட்டபராபரத்தைபத்திநீங்கள்
பார்தனிலேவெகுநாளும்வாழுவென்றே ௮௫

வாழ்வென்று அகஸ்தியனேவகையுஞ்சொன்னேன்
வாய்த்ததொருஞானமெல்லாமதிக்கச்சொன்னேன்
தாழ்வென்றுகேட்டாக்கால்யென்னசெய்வோம்
தமர்தனையுங்கடத்தேறமாட்டாதப்பா
நாளைவந்துயெமன்பிடித்துபோனாலுந்தான்
நாதாந்தசொற்கமுந்தான்வாராதப்பா
தாழ்வென்றுநீங்களுந்தான்கெட்டுப்போனால்
தானென்னசெய்வதடாதாலுய்ப்பில்லை ௮௬

தானவனுய்த்தன்மனமாய்நிலைக்கவேணும்
சச்சிதானந்தவெளிதாண்டவேணும்
ஊனென்றவுலகத்தில்வாழவேணும்
உபயமதிற்சிகரங்காணவேணும்
நானானென்றுகவிபாடினாலும்
நாதாந்தசேபரொளிவுநட்கைபக்கானோர்
ஞானஆதிவஸ்தைபயிந்துமைந்தா
அசுரர்கலைதங்களையுமரித்திடவே ௮௭

அழுக்கவேவேணுமடாமனதழுக்கை
யறுத்தாக்காலவன்யோகியவனேசித்தன்
பெருக்கவேபிராணபங்கண்டேயும்
பிசகாமல்பிராணயங்கூட்டிச்செய்து
தருக்கவல்லே தாயமதத்தைப்போற்றிசெய்து
தமர்தனையுங்கடத்தேறுவேணுமென்று
யிருக்கவல்லேலாவேணுமென்றுசொன்னேன்மைந்தா
யிடறிந்துபோனக்காலென்னசெய்வேன் ௮௮

என்னமோமாயெப்படியோவென்றுநீயும்
யிருந்தாக்கால்வாரிவிடுஞ்சொன்னென்பாரு
வன்னமோவாய்ப்பானமும்மூலத்தை
மைந்தனேயனுதினமுமுண்டேதரு
நன்னமேசாதாந்தஅறிவிற்சேரும்
நாலைந்துவாசலையுமடைதக்கொள்ளு
முன்னமேசொன்னதொருமுறையைக்கொண்டு
முக்கண்டபிரமத்தில்முழங்குவாயே ௮௯

முழங்குகின்றசத்தமடாயிடிபோல்வீழும்
முற்பாடுமொன்றாகவேநிற்கொள்ளும்
அழுகலுகின்றஅறுவகையுமடித்தேதயோடும்
அப்ப முசத்தாற்றுகின்றதவிப்புமீசும்

மழங்குகின்றமனோன்மணியாள்வாசர்சென்று
மந்திரக்கதைக்கட்டறுத்துமதிக்கப்பெற்று
யிறங்குகின்றவடிவாகியிருந்துவாழ்ந்து
யிசனுக்குமேலாயிருந்துகொள்ளே ௯௰

கொள்ளவென்றுஉடந்தனுக்குபுத்திசொன்னேன்
குறையாதபரகெதியைப்பெறவேசொன்னேன்
அல்லவென்றுஅரிபிடம்பார்க்கச்சொன்னேன்
ஆயிரத்தெட்டுமேலறியச்சொன்னேன்
வல்லவென்றவாமமதைபுண்ணச்சொன்னேன்
வாய்வானசுழுனைமேலவாழச்சொன்னேன்
மெல்லவேமெய்ஞ்ஞானக்கடச்சொன்னேன்
மேன்மையுள்ளபரகெதியில்மேவிக்கொள்ளே ௯௧

கொள்ளவென்றுபென்றுநேகுமரநாதா
மொழியவொருஞானமெல்லாங்கூர்ந்துசொன்னீர்
அல்லவென்றுதெய்வம்வேறில்லையென்றீர்
அருபமாய்நின்றபொருளாருமென்றீர்
வல்லதொருவஸ்தாரமொழசொன்னீர்
வாழ்வானசுழுனைதனிலேயிருக்கச்சொன்னீர்
மெல்லதொருமெய்ஞ்ஞானஆன்மாவாகும்
பேதினியிலிருக்கின்றசொருபஞ்சொல்லே ௯௨

சொல்லுவேனினி மகனேநன்றாய்க்கேளு
கூடசமுள்ளஆன்மாவுஞ்சிருதிமாக்கம்
வெலலுவதென்றுஉ ஞ்சொல்லக்கூடா
வெட்டவெளியானதொருசொரூபந்தன்னை
அல்லுகிறஆனுமல்வப்பெண்ணுமல்ல
அப்பனேஅலியல்லசொனேன்கேளு
தள்ளுகிறபெரிதல்லசிறிதுமல்ல
தாளுகின்றவர்தன்மைதானே ௯௩

தானென்றஉள்விட்டிலிருந்தசோதி
தம்பிரான்றனையறியவகையைக்கேளு
ஊனனமுன்சொன்னஎழுமைமுன்டா
இத்தமனேசோதிதனைஉள்ளேகாண்பாய்
நானனாதமதையறிந்துகொண்டால்
நந்திகொலுவிருக்குமங்கேநாடிக்காண்பாய்
ஆனைஅருபவெளிதானுந்தானும்
ஆதிவஸ்தையறிவினலறியலாமே ௯௪

அறியவேயானுமினிகண்டுகொண்டேன்
அறிநிலையறுகவினென்றபேரு

பிரியலாம்பிருதிவியைப்பிடித்ததாலே
பேசாதவஸ்துவினுக்பிரபலமுமானேன்
துரியலாந்துரியமுந்தான் றூக்கும்போகுந்
துவாதசாந்தவீதியினின்றுலாவிக்கொண்டேன்
பரியலாம்பரிபீடநிலைநிக்கொண்டேன்
பகல்மணிக்கொலுவில்வீற்றிருந்திட்டேனே (௬௫)

வீற்றிருந்தேன்வெட்டவெளியாகவுந்தான்
வேசையர்கள்காமமென்றுவெறுத்துச்சொன்னார்
பார்த்திருந்தேன்பருவணியாய்த்திரண்டபின்பு
பாவையர்தன்மோகமுந்தான்பதிவாய்க்கொய்தேன்
யேற்றிருந்தமோகமெல்லாம்மேலேகொன்றேன்
யென்னசொல்வேனிம்மார்க்கமிதுதான்மைந்தா
காத்திருந்துச்சோதந்தைமேலாவாங்கிக்
கபாலமணிவாசலையுங்கடந்திட்டோமே (௬௬)

கடந்திட்டேனறுசுவையுங்கழித்துக்கொண்டேன்
காரணமாய்மூர்த்தியென்றுங்கருதினார்கள்
அடர்ந்திட்டேனம்பலத்திலாடல்செய்தேன்
ஆச்சரியமானதையுமறிந்துகொண்டேன்
படர்ந்திட்டேன்பாரபரத்தோடொடுங்கிநின்றேன்
பகலிரவுதனைகிப்பதியும்பெற்றேன்
நடந்திட்டேனடனமுந்தாராதங்கொண்டேன்
நானுகிநேராயிருந்திட்டேனே (௬௭)

இருந்திட்டேனென்னைத்தானுமீசனென்று
எல்லோரும்போற்றவுந்தாவருளும்பெற்றேன்
மறந்திட்டேன்மகோனமணியைநடுமையத்தில்
மாருட்டாவாசியெல்லாமறைத்துப்போட்டேன்
அறைந்திட்டேன்ஞானமெல்லாம்உலக்கேயீய்ந்தேன்
அபுருபமானதையுமறியச்சொன்னேன்
வரைந்திட்டேன்பக்குவந்தாளிதுதானென்று
வாதானஞானமதைகாட்டினேனே (௬௮)

நாட்டியடாபுத்திமதியுனக்கேசொன்னேன்
நலமில்லாகாரியத்தைதவிர்க்கச்சொன்னேன்
வாட்டியடாநெஞ்சனுக்கைவாங்கச்சொன்னேன்
வயிரமங்கேயிருக்குதென்றுவழியுஞ்சொன்னேன்
நாட்டியடாநாமத்தைக்கொள்ளச்சொன்னேன்
நந்திதனிலேயிருந்தாளச்சொன்னேன்

காட்டியடா கருவிகளைக் கொல்லச்சொன்னேன்
கூடசித்த சித்தனென் றுவந்திட்டாயே (௯௯)

வந்திடவே வச்சிரவடிவே யுங்கிட்டும்
வழக்கான வாசியுந்தான் வழியாய்க்காணும்
தந்திடவே தமர்திறக்கும் வாசல்தோணும்
தாயான சிற்பரையுஞ் சித்தியாவாள்
விந்திடவே விந்துவுந்தான் கட்டிப்போகும்
வீறான வீரியமுந் தணிந்துபோகும்
அந்திடவே யதிரூபவெளியுமாவாய்
ஆதிவஸ்து நீயாவா யறிந்துபாரே (௱)

பாரப்பா கேசரியாள் மவுனசித்தி
பாரிலுள்ள மும்மூலம் பகர்ந்துகொண்டால்
ஆரப்பா ஆதிவஸ்து நீதானச்சு
யரூபவெளி தன்னிலே யடங்கிநில்லு
கோரப்பா நினைவான ஆசைதன்னை
நித்திரையைப் போக்கியினி நினைவாய்நில்லு
காரப்பா கடம்பவனந் தருகேசெல்லு
காவலர்கள் தன்னையுந்தான் கருவாய்க்கொள்ளே. (௱௧)

கொள்ளடா மும்மூலங் கொள்ளாவிட்டால்
குருவறியக் காமமுந்தான் குதித்தே தப்பியோடும்
அல்லடா அம்மூலங் கொள்ளானால்
அனுவளவு காமமுந்தான் சாயாதையா
மெல்லடா பதின்மூன் றவருடங்கொள்ள
மேதினியிற் சஞ்சரித்து விரும்பிநில்லு
வல்லடா வல்லவனும் யோகம்பார்த்து
வாய்வான கமூல்தன்னில் வருந்திநில்லே (௱௨)

நில்லடா மும்மூலங் கொண்டபோது
நினைவற்று ஆசையற்றுப் பொறியுமற்றேன்
அல்லடா சாதிகுலஞ் சமையமற்றேன்
அருவுருவு மெனவேயாகின்றேன்
வல்லடா பரவிஷய மதுமற்றேன்
வையகத்தோ ரென்னையுந்தான் வணங்கப்பெற்றேன்
செல்லடா செல்வமயிலேறிக் கொண்டேன்
சிவமான குருபதத்தைப் போற்றினேனே (௱௩)

போற்றினேனென்று சொல்லிச் சொன்னீரையா
புகழான மும்மூலங் கொண்டோமென்றீர்
யேற்றினதோ கர்ப்பமுந்தான் தேகத்துள்ளே
யிருக்குதென்று மெம்பிரானெனக்குச் சொன்னீர்

வாழ்த்தினதோரிதைவிட்டாற்கற்பந்தானும்
வையகத்திலிருக்கின்றவகையுஞ்சொல்லுஞ்
சாத்திரமெந்தனுக்குத்தபவாய்ச்சொல்லுமே
சண்முகனே அந்தவழிசாற்றுவீரே (௧௪)

சாற்றுகிறேன்விபரமாய்மைந்தாகேளு
காரணியிற்கற்பமதைத்தெரியச்சொல்வேன்
ஏற்றுகிறதாரணியிற்கற்பந்தானும்
இருக்குதென்றுசொல்கதல்லாவில்லையில்லை
வாழ்த்துகின்றவையகத்தோர்தாமோடியோடி
வாழ்வதல்லால்வேறென்றுகற்பமில்லை
போற்றுகின்றமும்மலக்கற்பமுண்டால்
பொய்மாய்கைதானிறந்துபோகுந்தானே (௧௫)

போகுமடாசெடிபூடுகற்பமல்ல
புகழானசாக்குவகைதானுமல்ல
ஆகுமடா அவரவர்கள்அறிவிற்குள்ளே
அடங்கியிருக்குங்கற்பமதையுண்ணுமைந்தா
நாகமடாநாதமணியங்கேயிருக்கும்
நளினமென்றசாரையுந்தானுள்ளேயிருக்கும்
பாருமடாபருவமலைக்குள்ளிருந்துபாரும்
பச்சைமால்காவலென்றும்பகர்ந்திட்டோமே (௧௬)

பகர்ந்திட்டோர்கருநெல்லிமரந்தான்கேளு
பறந்துகொப்பென்றுபகர்ந்தேகிற்கும்
அகர்ந்திட்டவாசலதுஒன்பதாகம்
அரணுடையகாவலதுபோசொன்னேன்
இகர்ந்திட்டவிந்திரியமயமாகும்
ஈராறுதலமுமப்பியிருக்குமைந்தா
தகர்ந்திட்டாலொன்றுக்குமாகாதப்பா
தற்பரமாய்ச்சொல்லுகிறேன்சார்ந்துகேளே (௧௭)

கேளடா அதுபழுத்துவிழுகனித்தன்
கெடியாக அப்பழத்தைவிட்டிடாதே
ஆளடா அதையெடுத்துஉண்டாயாகில்
அப்பவல்லோமும்மலமுண்மைபார்க்க
மேளடாயிப்பழத்தைஉண்ணுவிட்டால்
மெய்ஞ்ஞானியாகவுந்தான்மாட்டாய்சொன்னேன்
ஆளடாயிதையெடுத்துக்கொண்டாயானால்
ஆன்மாவும்மோட்ச அறிந்துபாரே ௧௮

பாரென் றயிப்படியேசொன்னீரையா
    பழுதில்லாநாதமதைப்பகரச்சொன்னீர்
ஆறென்றசாதிவகையைந்தென்றார்கள்
    அவருடையநாதமதைப்பறிந்துகொள்வேன்
நேரறியநிலையாகச்சொல்லவேணும்
    நிலவரமாயெந்தனுக்குஉரைக்கவேணும்
காரறிந்தகரிமுனையைக்காட்டவேணும்
    கபடத்துஎந்தனுக்குகருதுவீரே ௱௯

கருதுகிறேன்கருமறைப்பைமைந்தாகேளு
    கன்னியர்கள்சாதியுடகபடைக்கேட்டீர்
அருதுகிறசாதியைந்துவகைகளென்றீர்
    அதுவெல்லாமுந்தனுக்குஅறியச்சொல்வேன்
நிருதுகிறசாதிவகையொன்றேயாகும்
    நீநிலத்திலெவிடத்தம்நீயுள்வாங்கு
பருதுகிறசாதியெல்லாமவனேயாகும்
    பராபரந்தானறியவிதுபகர்த்துவாங்கே ௱௰

வாங்கடாவென்தாயைசுறுதிபாக்கி
    மைந்தனேஞானமதைபறிந்துகொண்டு
தாங்கடாசாதியைந்துவிவரஞ்சொன்னேன்
    தன்மையுந்தான்சாற்றுகிறேன்தனிவாய்க்கேளு
ஓங்கடாவோடியுந்தானிறந்துபோர்கா
    உமைபாலுலகத்திற்றறவுஞ்செய்தான்
தாங்கடாஅதையறியவேணுமென்று
    சனங்களெல்லாந்துறந்தார்கள்சார்ந்துகேளே ௱௰௧

கேளடாசாதிவகையொன்றேயாகும்
    கெடியானஜனங்களெல்லாமொன்றேயாகும்
ஆளடாநாமமெல்லாமொன்றேயாகும்
    அவனிசராசரங்களெல்லாமொன்றேயாகும்
நாளடாவேதமெல்லாமொன்றேயாகும்
    நாங்கென்னசாதியெல்லாமொன்லேயாகும்
வாளடாயிதைபறிந்துமைந்தாநீயும்
    வஸ்தானவஸ்தையும்பூசைகொள்ளே ௱௰௨

கொள்ளடாயானுமந்தப்படியேசெய்தேன்
    மானென்றுபேராகிகீர்த்திபெற்றேன்
அல்லடாவென்னைப்போலயுண்டானால்
    ஆதிவஸ்தையறிந்திடுவாயப்போசொன்னேன்

மெல்லடா சுடரிலே மனஞ்சொக்கி வாழ்வாய்
  மேன்மையென்ற பரகெதியில் மேவிக்கொள்வாய்
வல்லடா வல்லவனாயிருந் தநீயும்
  வஸ்தாவெனுந் தவிலே வளருவாயே ௫௩

வளரவல்லோ வகைவகையாய்ப் புத்திசொன்னேன்
  வாய்ப்பானமும் மூலங்கொள்ளச் சொன்னேன்
அளரல்லோ அறிகுழியை மறக்கச்சொன்னேன்
  ஆறுபி நறுமென் றநினைக்கச் சொன்னேன்
தளரவல்லோ தாய்பதத்தை வணங்கச்சொன்னேன்
  தன்மையாய னுதினமுமிருக்கச் சொன்னேன்
சழு நகிறகா மத்தைக்கட்டச் சொன்னேன்
  கரைகாணாப் பொருளதனைக் காட்டினேனே ௫௪

காட்டினேனென்னைப்போலே ஆசானுண்டோ
  கருகெல்லிமாத்திரையுந் தான் கருதுவாரோ
பூட்டினேனென்னைப்போல பூட்டுவாரோ
  புதுமைபாள் வெளிதிறந்து பொருள் சொல்வாரோ
நாட்டினேனென்னைப்போல சித்தனுண்டோ
  நல்வினையுந் தீவினையு மறுப்பாருண்டோ
ஞூட்டினேன் ஞூசங்காரஞ் செய்தேன்
  சுப்பிரமணியனென்றெனக்குப் பேருமாச்சே ௫௫

ஆச்சப்பா ஞூசங்காரஞ் செய்தேன்
  அசுரர்கிளை தன்னையுந் தானறுத்துப் போட்டேன்
வாச்சப்பா வாகிவடி வேலைவாங்கி
  வல்லமையுந் தன்னையுந்தான் பூசைசெய்தேன்
ஏச்சப்பா பூசையங்கே செய்யும்போது
  யிந்திரன் வொளிவிநல் பிரகாசமாச்சு
வாச்சப்பா கருவிகள் தானிறந்து போச்சு
  வச்சிரயிட்ட காயமாய் வளர்த்துப் போச்சே ௫௬

வனுவாகிவடி வேலைவாங்கிக் கொண்டேன்
  வாய்வானசுழுமுனையிலே சொக்கிக் கொண்டேன்
அனுவாகி ஆயிரத்தெட்டிதழுங் கண்டேன்
  அடங்காத சமாதியிலே அடங்கிச் சென்றேன்
நனுவாக நாதமணி நாதங் கண்டேன்
  நாதமானதையுங் கட்டிப் போட்டேன்
கருவாகிகருமுனையில் கறைந்தே சென்றேன்
  கரைகாணாப் பேரொளியிற் கட்டுண்டேனே ௫௭

கட்டுண்டேன் மனந்தேறிக் காணவேணும்
  காவலர்க்களவளையுங் கடத்தவேணும்

அட்டுண்டஅறுசுவையைத்தள்ளவேணும்
  ஆசானைக்கண்டாக்கால்வணங்கவேணும்
மட்டுண்டமகாமேருவிற்செல்லவேணும்
  மகனேபாயஅதினமும்வாழவேணும்
வட்டுண்டவகாரநிலையறியவேணும்
  வகைவகையாய்க்கருவிகளைவதைத்துத்தள்ளே ௱௰௮

வதைத்திடவேவஞ்சகங்களானதெல்லாம்
  வச்சிராதிமார்க்கத்தில்வாரிக்காக்கும்
அதைத்திடவேயாறுதலமடுகேதசென்றால்
  ஆயிபுடபாதமதுஅறிவாசல்வாய்க்குந்
சதைத்திடவேசதைநரம்புமிருப்பேபாகுந்
  சனமானஉறவின்முறைதானேமாளும்
அதைத்திடவேஅரூபவெளியிதுமாவாய்
  ஆசானைப்போலவந்தானருளுமாச்சே ௱௰௯

ஆச்சப்பாமாசற்றகித்தனுவாய்
  அண்டசராசரங்களெல்லமாடற்செய்வாய்
எச்சப்பாசொல்லவில்லையித்மார்க்கம்
  இடும்புகளையிடழிக்கச்சொன்னேன்சொன்னேன்
வாச்சப்பாமெய்ஞ்ஞானவெள்ளமுழுங்குவாயே
  வஞ்சகங்களணுவளவும்வைக்கவேண்டாம்
மூச்சப்பாமூச்சற்றயிடமுங்கேதானும்
  முக்கியமாய்ஞானவெள்ளமுழுங்குவாயே ௱௨௰

முழுங்கவல்லோமுன்னரிபாய்மொழிந்துசொன்னேன்
  மோசமில்லாமுனையில்நின்றுமுழுங்கச்சொன்னேன்
அழுங்கவல்லோமனத்தழுகையறுக்கச்சொன்னேன்
  ஆயிபுடபாதமதைப்போற்றச்சொன்னேன்
மழுங்கவல்லோமன்மதனையறுக்கச்சொன்னேன்
  மாறுட்டம்பேச்சையெல்லாம்மறிக்கச்சொன்னேன்
வழுங்கவல்லோவாசியைத்தான்வாங்கச்சொன்னேன்
  வஞ்சகத்தையூடறுத்துமனதில்தங்கே ௱௨௰௧

தங்கடாஜெகதலத்திலாடாதையா
  தன்மத்தைச்செய்துவரமறக்காதையா
அங்கடாஅங்குஷ்டமாகத்தானும்
  அழகானமும்மூலமறிந்துசொல்லேன்
புங்கடாபொட்டலற்போற்றியவேண்டாம்
  பலபலகற்பமதைபடிக்கவேண்டாஞ்
சிங்கடாசிங்குவையும்பூட்டியேயும்
  சிவகாமிபாதமதைதினந்தான்போற்றே

போற்றினேன்புலிதூரிலடுத்துச்சென்றேன்
பொல்லாதகருங்களைப்போக்கச்சொன்னேன்
ஏற்றினேன்கலையாறியிழுத்துக்கொண்டேன்
ஈனக்கேவிற்றிருந்தயிடமுங்கண்டேன்
வாழ்த்தினேன்வர்சிரவடிவேலுங்கண்டேன்
வயிரமணிமேடையிலேமருவிச்சென்றேன்
ஆற்றினேன்அறுகோணவிட்டிலேயும்
அடப்பருத்து அங்கேயுந்தானிருத்திட்டேனே (௱௨௧)

இருந்திட்டேன்சோதியைத்தான்பாக்கும்போது
யெவராலும்மதிக்கரிதுயென்னசொல்வேன்
அருந்திட்டேன்மும்மூலங்கொண்டதாலே
அச்சுடரில்சொக்கியினிஅருளும்பெற்றேன்
பறந்திட்டேன்பராபரத்துச்சித்தனுமென்
பாவங்களானதையும்பறிவாய்க்கொன்றேன்
வருந்திட்டேன்வஞ்சகங்களற்றதாலே
வாசிவடிவேலெனக்குவாய்த்திதென்றே ௱௨௨

வாய்க்குமேமரசையாதமணிபூரகத்தை
வலுவாகஅடுத்தேதறிவகையைக்கண்டு
யேங்குமேயென்றுசொல்லியிருந்திடாதே
யென்மகனேபூரகத்திலென்னியேறு
பாய்க்குமேபரியேறிநடத்தச்சொல்லும்
பாசாங்கமானதையும்கட்டிக்கொல்லும்
வாய்க்குமேஞானமுந்தான்வந்துகூடும்
வலுவாச்சுதேகமுந்தான்மைந்தாபாரே ௱௨௩

பாரப்பாஜெகதலத்திலேயாடினாலும்
பஞ்சவர்ணக்குட்டிகளைப்பணித்திட்டாலும்
ஆரப்பாதீர்த்தங்களாடினாலும்
அடிமுடியும்அன்பாதமறிந்திட்டாலும்
நேரப்பாமும்மூலங்கொள்ளாவிட்டால்
நிச்சயமாய்பரகெதியுங்கிட்டாதப்பா
காரப்பாமும்மூலங்குருவுந்தன்னைக்
கண்டாக்கால்கடத்தேதறக்கொள்ளுவாயே ௱௨௪

கொள்ளவேமும்மூலங்கொண்டபேர்கள்
கோடியிலேயொருவனடாகுறித்தேநிற்பான்
அல்லவேயறக்காலுமுன்னைமாட்டான்
அருவிகுணமென்றேநினைக்கமாட்டான்

நல்லவெவாய்ஞ்ஞானம்பேசிபேசி
    நாதாந்தப்பேரொளியிற்கூடமாட்டான்
அல்லவேழும்மூலங்கொண்டானால்
    அரன்முனையிற்சொக்கியினிவாழலாமே. ௱௨௭

வாழாமல்போகாமல்மைந்தாசொன்னேன்
    மதனையென்சொரூபமுந்தான்மதிக்கச்சொன்னேன்
ஆழாமலாண்டுகொள்வாயிந்தமார்க்கம்
    அடக்கமுள்ளமுனையிலேபதிவாயேறி
நாளாமல்நாள்விழப்பஞ்செய்திடாதே
    நந்திகொலுவிருப்பிடத்தில்நாடிச்செல்லு
பாலாபோழாகப்போகவேண்டாம்
    பச்சைமயிலேறியுந்தான்பரிகுவாயே ௱௨௮

பரிபவல்லேலாவேனுமடாசொன்னேனப்பா
    பார்தனிலேயிருந்ததிலேபலந்தானேது
அரியவல்லேலாமூலமதைபடுத்துங்காரு
    யச்சுகங்கள்தெரிந்துநீ அறிவாய்நில்லு
பிரியவல்லேலாபிரிதிவியைப்பிடித்தேயூ
    பிசகாமல்நந்தியுடபீடங்காணும்
நரிபவல்லேலாநாதமதையண்டுகொள்ளு
    நாதாந்தச்சிவமணியைநாடிக்காணே ௱௨௯

காணடாகணர்சானபடியுஞ்சொன்னேன்
    கயிலாயநாதனையுங்காணச்சொன்னேன்
ஆணடாஆணுவத்தையடக்கச்சொன்னேன்
    ஆயிரத்தெட்டுள்ளமலரறியச்சொன்னேன்
நாணடாஅப்படியேபுகுந்துவாழ்ந்தேன்
    நந்திகொலுவிருப்பிடத்திலோடிச்சென்றேன்
ஆணடாஅண்டரண்டம்புகுந்துவந்து
    நாதாந்தப்பேரொளியில்நாடினேனே ௱௩௰

நாடினேன்ஜெகமெல்லாம்படைத்தபாலும்
    நாதனென்றுஜெகமெல்லோரும்பணிந்துகொண்டார்
ஆடினேன்ஜெகமெல்லாம்நிறைந்துநின்றேன்
    அண்டபராபரனென்றுஅருளும்பெற்றேன்
பாடினேன்தலங்களெல்லாம்பரிந்துநின்றேன்
    பகல்மதியின்மேடையிலேபதிவாய்ச்சென்றேன்
சூடினேன்வாசியைத்தான்மலராகச்
    சூரசங்காரமுந்தான்செய்திட்டோமே ௱௩௧

செய்திட்டோமெவ்வழிநம்நாளுமானேன்
    சிவனுக்குமேலானசிவனுமானேன்

அய்திட்டேன் யவ்வூரிலறிவாய்ச்சென்றேன்
    ஆதிமகாமூலமென்றிமருளே பெற்றேன்
கைதிட்டேன் கருவூரிற்கடக்கநின்றேன்
    கன்மமென்றபாசங்கள்கடத்திப்போட்டேன்
மெய்திட்டமெய்ஞ்ஞானிகுருவுமானேன்
    மேகலானபதவியிலேமேவினேனே (௱௬௨)

மேவியேயெங்குமாய்நிறைந்தோமென்றீர்
    மெய்ஞ்ஞானமுழுவதையும்பெற்றேமென்றீர்
ஆவியேமும்மூலங்கொள்ளாமற்றான்
    அதிசயமாச்சிரஞ்சீவியருளுமுண்டேன்
தாவியேவர்சியதைப்பாராமற்றான்
    தனவனேயவருக்குத்தகைமைசெய்வீ
ஆவியேஅறுமுகமேகுருவேசுவாமி
    ஐயயனயிந்தவகையருளுவீரே (௱௬௩)

அருளுகிறேமென்மகனேமாணுகேளு
    அப்பனேசிரஞ்சீவியருளேகேட்டீர்
வருளுகிறமும்மூலங்கொள்ளாவிட்டால்
    வடிவுள்ளதேகமுந்தான்மாண்டுபோகும்
உருகிறசிரஞ்சீவிகேட்டால்நீயும்
    உத்தமனேசிரஞ்சீவியிடைத்துச்சொல்வேன்
அருளுகிறபேரொளியைக்காணாதார்க்கு
    அருபமுள்ளசிரஞ்சீவியாகாதென்றே (௱௬௪)

ஆகாதசிரஞ்சீவியின்வயத்திகேளும்
    அப்பனேஅரனுக்குவயதோசொல்வேன்
வேகாதவிஷ்ணுவுக்குவயதுஞ்சொல்வேன்
    பிரமனுக்குமப்படியேபிரித்துச்சொல்வேன்
நாகாதநாட்டுக்குவயதுகேளு
    நாட்டிஅள்ளரவிமதிக்குநாடிச்சொல்வேன்
போகாதபூமிக்கும்வயதுசொல்வேன்
    புத்திரனேயென்மகனேபொருந்திக்கேளே (௱௬௫)

கேளடா பதினெட்டுயுகமாய்நிற்கும்
    கெடிபாகதொண்ணூற்றிரண்டுகோடி
ஆளடாயெல்லோருமிறப்பாரப்பா
    ஐப்பனே அஷ்டகெசமிறந்துபோகும்
நாளடாமண்மலைகளிறந்துபோகும்
    நல்மானமாந்தரெல்லாமகாமாவாசு

வாளடாமும்மூலங்கொண்டபேர்கள்
வஸ்தானவஸ்தோடேவளருவாரே (௱௩௬)

வளருவார்மாயவனுமாண்டுபோவார்
மைந்தனேமகாதேவரிறந்துபோவார்
தளருவார்செகமெல்லாந்தகர்ந்துபோகுந்
தானனசிரஞ்சீவியுந்தழைப்பாரப்பா
அளருவார்மும்மூலங்கொள்ளாவிட்டால்
ஆருயிருமப்படியேபடிந்துபோகும்
அளரவேயிப்படியேதிரிந்தாதானும்
அல்லோருமாண்டார்களனர்த்தந்தானே (௱௩௭)

தாவென்றமும்மூலங்கொண்டுதானுஞ்
சாகாதவஸ்தோடேசார்ந்தேநிற்பார்
ஆவென்றஅரூபவெளிதானுமாவாய்
அழியாதவஸ்தோடேயறிவாய்நிற்பாய்
ஊவென்றவுடல்தானுமழியாதப்பா
ஒருநாளுஞ்சாகாமலுறுதியாவாய்
நானுனுவென்றுகவிபாடினனும்
நாதாந்தப்பேரொளிவுநட்பைக்காணுர் (௱௩௮)

காணமல்மாந்தரெல்லாமிறந்துபோனுர்
கபடமறச்சொல்லயில்லைகருவாய்க்கேளு
ஆனைமும்மூலமடுக்குக்கொண்டால்
அழியாதவஸ்துவுடன்வஸ்தாய்நிற்பார்
ஊனையுபத்திரியம்நாடாதப்பா
உலகமெல்லாஞ் சித்துவிளையாடிக்கொள்வாய்
ஆனைஆண்பிள்ளைஆனுற்கேளு
அம்பலத்திலெறியயாலறிவாய்க்கொள்ளே (௱௩௯)

கொள்ளென்றுமென்குருவேகுமாரசொன்னீர்
கூறுலகிலெல்லோருமிறப்பாரென்றீர்
அல்லென்று அண்டமெல்லாமிடியுமென்றீர்
அரூபமட்டுந்தானழியமாட்டாதென்றீர்
வல்லென்றுவல்லவன்தான்மூவாவென்றீர்
மகாசித்தரிருக்கின்றவகையைச்சொல்லும்
நில்லென்று அண்டமெல்லாமிடியும்போது
நிசமானசித்தருடரிலையைச்சொல்வீர் (௱௪௰)

சொல்லுகிறேனறிவுள்ளகுழந்தாய்கேளு
சுயமானசலந்தானுங்கொதித்தபோது

விள்ளுகிறசிவத்தோடேவிரிவாய்நிற்பான்
    விதமான அக்கினியாயுசந்தபோது
அல்லுகிற அக்கினியாய்வளர்ந்தேநிற்பார்
    அப்படினெசகமெல்லாமிறந்துதானால்
வல்லுகிறவஸ்தோடேவளர்ந்தேநிற்பார்
    வகையானமும்மூலயோகிதானே. (௱௪௧)

தானுகித்தானவனுய்வளர்ந்தேநிற்பார்
    தவமானமுப்மூலத்தருகுமபாலே
வானுகிவான்முடிவும்வளர்ந்தேநிற்கும்
    வல்லோராரயென்றைக்கும்வளர்ந்தேநிற்கும்
ஆனுகியழியாதபொருளாய்நிற்பாய்
    ஆயிரத்தெட்டிதழாவமலருக்குள்ளே
ஊனுனமுத்தமர்க்கு மும்மூலங்கிட்டும்
    உலகத்திலிதையறியமாட்டாரென்றே (௱௪௨)

மாட்டார்களென்றுசொல்லிமதிக்கவேதான்
    மண்ணும்விண்ணுமிடிந்தயினிமாளுமென்றீர்
பூட்டாகவஸ்தொன்றுஅழியாதென்றீர்
    பூரணமாயோகியுந்தானழியாதென்றீர்
நாட்டாகசெகமெல்லாம்மடிந்துதானால்
    நலமாகபடைக்கும்வகைநமக்கேசொல்லும்
காட்டாகக்கருமானமறியச்சொல்லும்
    கரைகாணுதப்பொருளைக்கருவாயுண்மை. (௱௪௩)

உண்மைவேயென்மகனேமாணுகேளு
    உற்பனமாய்ப்படைக்கும்வகையுறுதிசொல்வேன்
திண்மைவேதேவியுந்தான்வசத்தில்நின்று
    திருநடனம்புரியவுந்தான்வருவாள்பாரு
நன்மைவே அவள்பதத்தைச்சேர்ந்தேன்யானும்
    நலமானபூமியைத்தான்பெருக்கிவாழ்ந்தேன்
அன்னையே அரனையுந்தான்பெருகுவாளாம்
    அண்டமெல்லாம்பெற்றயினி அருளுவாளே (௱௪௪)

அருளவே அரனையுந்தான்பணிந்துயானும்
    அத்தாளை அவர்தனக்குப்பாரிசெய்தேன்
திருளவே திருக்கண்ணுங்கொடுப்பேன்யானும்
    திருமந்திர உபதேசந்தியானஞ்செய்தேன்
அருளவேமும்மூர்த்திதனைப்படைத்து
    அண்டமெல்லாம் அரசாக ஆண்டுகொள்வார்
வருளவேமந்திரங்கள்தனைப்படைத்து
    வையகத்தோர்வணங்கும்படி மருவுவாரே (௱௩௫)

வணங்கவேரவிமதியைப்படைத்துத்தானு
மாந்தருக்குமாய்கைகளைகூடச்செய்வார்
இணங்கவேஅண்டத்தைக்கோட்டைசெய்வார்
யியலானஅறுசுவையையடுத்துயீவார்
தழங்கவேபூதகணந்தனைப்படைப்பார்
தானைமேருவென்றுந்தலத்தைச்செய்வார்
அணங்கவேவசுக்களையும்படைத்துத்தானும்
ஆரென்றுபேராகியருளுவாரே (௨௪௬)

அருளுகிறபேச்செல்லாம்யான்தானையா
அவனியெல்லாம்படைத்ததுவும்யான்தானையா
அருளுகிறபேச்செல்லாம்யான்தானையா
யீசனென்றுசொல்லுவதும்யான்தானையா
வருளுகிறவாய்வெல்லாம்யான்தானையா
வையகத்தில்நடப்பதெல்லாம்யான்தானையா
உருளுகிறஉற்பனமும்யான்தானையா
உடையவன்தானென்றதுவும்யான்தானாச்சே (௨௪௭)

ஆச்சப்பாஉருவாகித்திருவுமாகி
அண்டசராசரங்களெல்லாம்நிறைந்துநின்றேன்
பூச்சப்பாமனமாகிஒன்றதாகி
புவிதனிலேமதிதேய்ந்துரவியிற்கூடி
வாச்சப்பாவாசியென்றமயிலின்மேலே
வஸ்தானவஸ்தாகிமேலேநின்றேன்
மூச்சப்பாமூச்சற்றயிடமுங்கண்டேன்
முருகனென்றுமெந்தனுக்குப்பேருமாச்சே (௨௪௮)

ஆச்சென்றுஎன்குருவேயறியச்சொன்னீர்
அரன்றனையுமீன்றதுவுஞ்சொன்னீர்
வாச்சென்றுஅரனுக்குப்பிள்ளையென்று
வையகத்தோர்சொல்லுகிறவகையைச்சொல்லும்
மூச்சென்றுமுக்கண்ணர்க்குபதேசித்த
முறையைத்தாமெந்தனுக்குமொழியவேணும்
வாச்சென்றுயித்துவகைவிபரமெல்லாம்
வளுவாகவெந்தனுக்குவழுத்துவீரே (௨௪௯)

வழுத்துகிறேனென்மகனேமாணுகேளு
வல்லவர்க்குப்பிள்ளையென்றவகையுஞ்சொல்வேன்
அழுத்துகிறஆத்தாளைஅவர்க்கேயீந்தேன்
அதினாலேஅரனுக்குப்பிள்ளையென்றார்

இதாழுத்துகிற அவரையுந்தாமீன்றயானுந்
    துய்யவெளியுபதேசந்தாந்துசொல்லி
வழுந்துகிறேன தனமேலஆசானென்று
    அல்லோருமெனைத்தானுமருளினாரே (௫௰)

அருளினதோர்கூத்தெல்லாமவரேயாகும்
    அவனிசராசரங்களெல்லாமவரேயாகும்
உருளினதோருற்பனமுமவர்தானாகும்
    உன்வீட்டுக்குள்ளிருக்குமொளிவுமாகும்
வருளினதோர்வாய்மெல்லாமவர்தானாகும்
    வையகத்தோர்கடத்தையெல்லாமவர்தானாகும்
உருளினதோருலகமெல்லாமவர்தானாகும்
    உற்பனமாய்வெட்டவெளி யாச்சுப்பாரே (௫௰௧)

பாரப்பா அண்டசராசரமுமாகி
    பல்லவோர்பாஷைகளாய்நிறைந்துநின்றார்
ஆரப்பாவேதமுந்தானுண்டாக்கி
    யவனியெல்லாம்வெவ்வேறுமருளாய்நின்றார்
தாரப்பாகருவிகளாய்ப்படர்ந்துநின்றார்
    காலனென்றும்போகிக்கபடமானார்
ஆரப்பா அதுவெல்லாமான்மாவாகும்
    அண்டமெல்லாந்திருக்கூத்து ஆடினாரே (௫௰௨)

ஆடினதோர்கூத்தெல்லாமண்டர்மெச்சி
    அரூபவெள்ளியானதிலேயடக்கமானார்
நாடினதோர்கூத்தெல்லாம்நாதர்மெச்சி
    நடனமதுபுரிந்துவிட்டார்நாதரேதான்
வாடியெங்குந்தேடியேயலைந்திட்டாலும்
    வஞ்சகரைக்காணரிதுமைந்தாசொன்னேன்
பாடினதோர்மும்மூலம்பகர்ந்துகொண்டால்
    பருபரனையறியலாம்பாய்ந்துபாரே (௫௰௩)

பாரேழுபுவனமுமாய்ப்படர்ந்துநின்று
    பஞ்சரத்னக்கூட்டஉம்பரிங்கேநின்றல்
ஆரேது அவனிசராசரமுமாகி
    அழகானவிஷ்ணுவாயருளாய்நின்றார்
தா[illegible]ஙயராகிவருணனைக்
    கண்ணுக்குமூக்குமத்திற்கருத்தாம்நின்றார்
வாரேதுவாலையென்றசொரூபமாகி
    வையகத்தோர்தங்களையுமயக்கினாரே (௫௰௪)

மயக்கியேயாசைவலைக்குள்ளேபாடி
    மருவியேமாந்தர்களைமயக்கிப்போட்டார்

அயக்கியேயாருயிருமவருமாகி
    அறுமுகவரென்றுசொல்லிப்பேருமிட்டு
முயக்கியேமூலவுருமொன்றாய்நின்ற
    முருகனென்றுபேருமிட்டுமுறைமையானேன்
தயங்கியேதற்கிமுகத்தனுவுமானேன்
    தாபானசிற்பரையும்யானுமாச்சே (௬௫)

ஆச்சப்பா ஆறுதலைமூருக்குள்ளே
    அறிவான ஆண்மையறிந்துகொண்டேன்
ஏச்சப்பாயிடகலைபின்கலையிரண்டும்
    இயல்பாகவாங்கியினியிழுத்துக்கொண்டேன்
வாச்சப்பாவாசிபடிவேலுங்கொண்டேன்
    மாறுதசிரஞ்சீவிவரம்வாங்கிக்கொண்டேன்
மூச்சப்பாமுக்கணையமுக்கிப்பார்த்து
    முன்னனியயானுமினிக்கண்டிட்டேனே (௬௬)

கண்டபடிகாணவென்றால்சொல்லப்போமோ
    கருவானமும்மூலக்கருவைத்தானும்
அண்டர்கள்முனிவர்களுந்தேடித்தேடி
    ஆத்தாளைப்பூசைசெய்துபேருபெற்றார்
வண்டபடிவாமத்தையுண்டுகொண்டு
    வஸ்தானவஸ்துவையும்வாங்கிநின்றே
மண்டலீகர்மண்டவர்கள்மனோன்மணியைக்கண்டு
    மகத்தானவாசியைத்தான்மாட்டினாரே (௬௭)

மாட்டினார்கும்பகத்தில்மதிக்கச்சொன்னேன்
    மாறுமலமுகமதையுண்ணச்சொன்னேன்
பூட்டினேன்புருவமைபத்தமர்திறந்து
    பொல்லாதகருவிகளைப்போக்கச்சொன்னேன்
ஆட்டினேன் அண்டரண்டவெளியிற்றுள்ளே
    யரும்பொருளாயதினமும்வாழச்சொன்னேன்
காட்டினேன்கருணைவெல்லார்ந்திறந்துமைந்தா
    கபடத்தபூரகத்தைக்கண்டுகொள்ளே (௬௮)

கொள்ளடாவெளிதாண்டிஒளியுதாண்டி
    குமாகுருபதமானவெளியுந்தாண்டி
அல்லடா அருபமுள்ளமலரிற்சென்று
    ஆயிரத்தெட்டிதழ்மலரையறிந்துகொண்டு
மெல்லடாமேன்மானவிட்டிற்சென்று
    மேதினியுகம்முதிதன்றுமேவிக்கொண்டு
வல்லடாவாசியைத்தான்வாங்கிக்கொண்டு
    வச்சிரவடிவேலனைக்குவாய்க்கும்பாரே (௬௯)

வாராதபேச்சையெல்லாஞ்சொல்லவில்லை
 வாய்வானசூட்சையுந்தான்வாங்கிச்சொன்னேன்
தேராதபேர்களுக்குத்தெளிவதேது
 தினந்தினந்தான்பார்த்தாலும்வருவதேது
காராதசீஷனுக்குக்குருவங்கேது
 கைமுறையைவிட்டாக்காற்கணக்கங்கேது
நேராதபேர்க்குப்பரகெதிதானேது
 நிட்சயத்தையறிந்தாக்கால்ஞானியாச்சே (௱௬௰)

ஆச்சப்பாகமலபதிமலையிற்குள்ளே
 அறிகோடிவிருஷமைந்தா அடங்கிநின்றேன்
எச்சப்பாநாலானபதவியைத்தான்
 எண்ணுமல்வஸ்துவைபுமிழ்த்துக்கொண்டேன்
வாச்சப்பாவஸ்தானவஸ்துவையும்
 மடிவானதம்பைமலர்வடிவைக்கண்டேன்
எச்சப்பாயெங்குமின்னவெளியாய்நிற்கு
 மிதுமலர்போல்மதிதனிலேயிருக்கும்பாரே (௱௬௧)

பாரடாரவிமதியைக்கண்ணதாகப்
 பலகலையும்நாதமதைமாலையாக்
ஆரடாதனித்திருந்த ஆன்மாவைத்தான்
 ஆயிரத்தெட்டிதழ்மலரையறிவிற்கண்டேன்
நேரடாஅவருடையநிலையைப்பார்த்தால்
 நேரமொரூவர்ணமாய்நிலையாய்க்காட்டும்
ஆரடாஅவருடையவடிவைத்தானும்
 யாராலுமறிந்துயினிச்சொல்லப்போமோ (௱௬௨)

சொன்னடாபூரணமேவெளியதாகச்
 சொருபமாயிருக்கின்றநிலையுஞ்சொன்னேன்
அன்னஸ்டாஅவருடையவடிவைச்சொல்வேன்
 ஆன்மாவாய்நிறைந்திருக்குமறிவுஞ்சொன்னேன்
நன்னடாநாற்பத்துக்கோணஞ்சொன்னேன்
 நாலைந்துவாசலையுமடைக்கச்சொன்னேன்
விண்ணதடாவிஷ்ணுவுடவிபரஞ்சொன்னேன்
 விதி[illegible]க்கும்வகைகளெல்லாம்விசினேனே (௱௬௩)

விசினேனிம்மாற்கம்பாரமடற்றுன்
 விதமானசமையத்தோர்மேவிக்கேட்டார்
ஆசியேவாசியைத்தானேத்தேககண்டார்
 அழகானமும்மூலமறிவாய்க்காணூர்

தூசியேயினமென் றுசொல்லியல்லேலர்
　　தூளாகிசெத்தவர்கள் துலையாதப்பா
ஆசியேழும்மூலங்கொள்ளாமற்றான்
　　அழகானசன்மையத்தோரிறந்திட்டாரே (௱௬௪)

இறந்திட்டாரீனமென் றுசொல்லிமைந்தா
　　யிடும்பாலேசமையத்தோரிறந்துபோனார்
அறந்திட்டமும்மூலங்கொள்ளாப்பேர்கள்
　　அரூபவெளிதன்னையுந்தானறியமாட்டார்
நிறைந்திட்டமும்மூலங்கொண்டானாகில்
　　நிசமானஆன்மாவைநிலைக்கக்காண்பான்
பரந்திட்டபராபரத்தைவிடுத்தேயேறிப்
　　பாய்ந்துமயில்மீதேறிபரியுவாயே (௱௬௫)

பரியவாயிணக்கமாய்ச்சொன்னதெல்லாம்
　　பாலகனேஉனக்காகப்பற்றிச்சொன்னேன்
அறியவடா அடிமுடியுந்தெரியச்சொன்னேன்
　　ஆயிரமுழக்கம்பத்திறுதிசொன்னேன்
பிரியவடாகருவிகளைநீக்கச்சொன்னேன்
　　பேசாதவஸ்துநிலைபிரித்துச்சொன்னேன்
வரியவடாவாசியுடநுணுக்கஞ்சொன்னேன்
　　வாய்வான்சுழல்தனிலேவருந்திநில்லே (௱௬௬)

நில்லடா ஒருமனதாய்நிலையில்நின்று
　　நீசனென்றகாலனையும்நிகழ்த்திப்போடு
அல்லடாகேசல்யாள்பவனம்வாய்க்கும்
　　ஆயிரத்தெட்டிதழாமுகாய்க்காய்க்காணும்
வல்லடாகருவூரில்வளர்ந்தேநிற்பாய்
　　வாய்ப்பான்வயிரத்திருவிளக்கைக்காண்பார்
இல்லடாயீராறுதலமூன்றேதானும்
　　உந்திரமருப்பருவதத்திலிருக்கலாமே (௱௬௭)

இருக்கலாம்அநேகநாள்மட்டுமைந்தா
　　இயலானவஸ்துவுந்தானிருக்கமட்டும்
பெருக்கலாம்பிரணவத்தோடாறெழுத்தும்
　　பிசகாமலான்மனையில்பிலத்துப்போகும்
அருக்கலாம்அழகானதேகந்தனைக்கூட
　　அசுரர்கிளைதங்களையுமறுத்துப்போடும்
நெருக்கலாம்பரநெறியுந்நிறைந்தேகாணும்
　　நிட்சயமாயான்மாவில்நிலைக்கலாமே (௱௬௮)

நிலைக்குமோநிலையாதோவென்றுநீயும்
　　நின்றுக்கால்வாரிவிடும்நிலைக்கெட்டாது

தலைக்குமேற்சுடரானவாய்வுதங்கி
　தந்திதனிமேலிருந்தானதபவாய்நின்று
அலைக்குமேனாணேற்றியறுத்துக்கொண்டு
　அரூபவெளிதன்னிலே அறிவாய்ப் பாய்ந்து
மலைக்குமேலேயேறிமகேந்திரஞ்சுத்தி
　மதனையாயனுதினமும்வாழுவாயே- (௱௬௯)

வாழுவேமதனையாயிருந்தேன்யானும்
　மனோன்மணியாளமுர்தத்தைவாங்கியுண்டேன்
ஆளவேயறுமுகமாய்ப் படர்ந்தேகின்றேன்
　அச்சுதன்மருகனென்று அருளும்பெற்றேன்
நாளவேநாள்வளப்பஞ் செய்யாமற்றான்
　நலமானமும்மூலம் காடிக்கொண்டேன்
ஆளவேயமுர்தமுந்தான் பொசித்தேனையா
　அடங்காதசித்தனென்று மருளினாரே (௱௭௰)

அருளினாரென்றுசொல்லிச் சொன்னீரையா
　அருமுகவேபகவெளி அகண்டநாதா
அருளினதோர்மும்மூல வகையுஞ்சொன்னீர்
　வாய்வானசுடர்தனையுமுழங்கச்சொன்னீர்
தருவினதோர்தாய்மதத்தைப்போற்றச்சொன்னீர்
　தமர்தனையுந்தங்கனையுமறுக்கச்சொன்னீர்
அருளினதோர்காலையுந்தான் சாவார்க்கெல்லாம்
　அமைத்தபடிகாணுங்குறியைஅறைகிறேனே (௱௭௧)

அறைகிறேனென்மகனேமாணாகேளு
　அப்பனேநாலுமுதல்சாவோர்க்கெல்லாம்
நிறைகிறேன்காலனென்றநிழல்தானப்பா
　நிட்சயமாய்க்கூத்தாட்டம்நிதானங்காட்டும்
வறைகிறேன்அதையறிந்துமைந்தாநீயும்
　வகையானமும்மூலம்வழியாய்க்கொண்டால்
நிறைகிறேனவனுயிரும் போகாதப்பா
　நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறேனினைவாய்த்தீரே (௱௭௨)

தீர்க்கமாய்மும்மூலந்தினந்தோறுந்தான்
　தின்னுமல்விடாதேயையாதிடமாய்ச்சொன்னேன்

ஆக்குமடா அவனுயிரும்போகாதப்பா
அகண்டவெளிக்குள்ளிருந்தாட்டஞ்செய்வான்
மாக்கமடாமரகதத்தாய்வடிவைக்காண்பாய்
மாருதசிரஞ்சீவிமகிமையாவான்
கார்க்கவல்லோகாமமுகந்தான்கட்டிப்போகும்
கயிலாயநாதரையுங்காணலாமே (௱௭௩)

காணலாங்காணமென்றதிழல்தான்சாகுந்
கருவியென்றதத்துவமுங்கழன்றுபோகும்
ஆணலாம்வெண்சாரையடுத்துக்காண்பான்
அருபவெளிதன்னிலேயடங்கிக்கொள்வான்
நாணலாம்நாதமணிகட்டிப்போகும்
நந்திகொலுவிருப்பிடமும்நாடிக்காணும்
பூணலாம்புஷ்பராகமலையிலேறிப்
பொல்லாப்புவானதையும்போக்கலாமே (௱௭௪)

போக்கவேயிப்படியும்வகையுஞ்சொன்னேன்
போகாதவினைகளையும்போக்கச்சொன்னேன்
ஏர்க்கவேயிராறுதலத்தைக்காண
யிதமாகப்புத்தியுந்தானெடுத்துச்சொன்னேன்
காக்கவேகாமத்தை கட்டச்சொன்னேன்
கபாலந்தான்திறக்கிறதோர்கட்டுமுறைசொன்னேன்
தீர்க்கவேதிரிபுரையைக்கண்டுகொண்டு
தெளிவானசித்தனென்றுதெரிந்துகொள்ளே (௱௭௫)

கொள்ளடாவெளிதான்பொலிவுதாண்டிக்
குறையாததீபவொளியிற்கூட்டிக்கொள்ளு
அல்லடாஅஷ்டாங்கநிலையுங்காணும்
ஆயியென்றமவுனமதையடக்கிக்கொள்ளும்
நில்லடாநிட்சயத்தைப்பத்திநீங்கள்
நித்திரையைப்போக்கியுந்தானினைவாய்வாழ்ந்து
வல்லடாவல்லவனுயிருந்தீரானால்
வயிரத்திருவிளக்குனக்குவாய்க்குந்தானே (௱௭௬)

வாய்ப்பாகச்சொல்லிவைத்தேன்மனதிரங்கி
வஸ்தானவஸ்திலேயும்வளரச்சொன்னேன்
ஏய்ப்பாகச்சொல்லவில்லையிந்தமார்க்க
மேதும்பாலேமான்டாக்காலென்னசொல்வேன்

காய்ப்பாககாலனையுங்கட்டறுத்துக்
    கயிலாயமேருவையுங் கடந்துமேல்லு
பாய்ப்பாகப்பாய்ந்தேபரிபிமேலதிப்
    பாராபத்தைப்பூரித்துப்பற்றுவாயே (௱௭௭)

பற்றியேவாசிபுந்தான் பகுதியோடும்
    பஞ்சுபஞ்சாய்க்கருவியெல்லாம் பாய்ந்துபோகும்
அற்றவேஆருரீ லடங்கிப்போகும்
    அரமானதர்மமுந்தானவர்க்கேவாய்க்கும்
பெற்றபேரிப்படியேயானும்பெற்றேன்
    பிலத்தகந்நிபீடத்திற்சேர்ந்துநின்றேன்
அத்தபின்னருணாகந்தனையறுத்தேன்
    அதிருலேயாறுமுகனென்றபேரே (௱௭௮)

போகிஷராகிப்பெரிதுமானேன்
    பேசாதவஸ்துவாய்ப்பிலத்துநின்றேன்
ஆசாகியநியாகியயனுமாகி
    பண்டசுவர்தன்னையுந்தாலடித்துத்தாண்டி
நேராகிநிறையாகிநிர்மதியுமாகி
    நிமலனென்றுபேரெடுத்து நிசமாய்நின்றேன்
காராகிகயிலாயகிரியுமாகி
    கடம்பவனத்தைபனென்றுகருதினோரே (௱௭௯)

கரிதினோர்கந்தனென்னைக்கண்டுமெச்சிக்
    கரைகாணுபேரொளியைக்காட்டிநின்றார்
உருநிறைருள்முனையி லொளிவாய்நின்று
    ஓங்காரகம்பந்திலொடுங்கிநின்றேன்
அருதினோராசனமுமணிரீபீயிந்தார்
    அடிபணிந்துகாதிலிருகுழையுமிட்டார்
கருதினோர்கந்தனென்றுபேருமிட்டு
    கபடற்றசித்தனென்றுகருதினாரே (௱௮௰)

கருதினோரென்னைப்போலகண்டாருண்டோ
    கபடற்றவாயலையுங்கண்டாருண்டோ
அனுதினமுழுமலத்தையறுத்தாருண்டோ
    அருபிறங்காமென்றுநினைப்பாருண்டோ
வருதிபென்றவாசியைத்தானறிவாருண்டோ
    வஸ்தானவஸ்தில்நின்று வாழ்வாருண்டோ

சிறிதுநாள்பாலும்போயலைந்தேயானுந்
தேவியுடகிருபையினாலறிந்திட்டேனே (௱௧௮)

அறிந்திட்டேனென்மாவையாலுமைந்தா
அழுகுனபடிகுழியைத்தள்ளிப்போட்டேன்
திறந்திட்டேன்மெய்ச்சுடரிற்சொக்கியானுந்
துய்யமென்றவெளிபெறித்துடந்துகண்டேன்
வருந்திட்டேன்வாரியென்றதுதிரைமீதில்
வாய்ப்பாகவேயதியுந்தான்பகிமைகண்டேன்
முறிந்திட்டேனறமுறையார்தன்னைவிட்டு
முக்கியமாய்மும்மலங்கொண்டிட்டேனே (௱அ௨)

கொண்டதினாற்குருவாகிக்குமாரனாகி
குறையாதபொருள்தனிற்கூடிக்கொண்டேன்
அண்டநிலைநுபவமென்றவெளியுமானேன்
ஆன்மாவேயானாகி யருளும்பெற்றேன்
வண்டபடிவண்டர்களைவதைத்துப்போட்டேன்
வாசிவடிவேலையுந்தான்வாங்கிக்கொண்டேன்
தன்டபடிதாயபதத்தில்தனுவும்பெற்றேன்
தமர்திறக்கும்வாசலையுங்கண்டிட்டேனே (௱அ௩)

கண்டபடியேழுகட லுமூர்த்தங்கண்டேன்
கனமானமக்கங்களைக் கரைத்துப்போட்டேன்
அண்டபடியக்கட்லி லடுத்தாச்சென்றேன்
ஆசாலேயகுணமே யறிந்துகொண்டேன
மண்ட படி மனமுருகி மனந்தளர்ந்தேன்
மாராட்டப்பேர்களையெல்லா மறிக்கப்பெற்றேன்
தொண்டர்படிதொண்டுபண்ணி தீக்ஷத்துக்கொண் டேன்
துவாதசாந்தவீதியிலே சொக்கினேனே (௱அ௪)

சொக்கியேயிருக்கையிலேவாதவூரிற்
சுணங்கவென்றதாய்பதத்தைச்சூழ்ந்துகொண்டேன்
அக்கினியாய்மாத்தில்பா[illegible]ண்டேன்
ஆயிரத்தெட்டிருள்பசும்பொன்னழகுமாச்சே
முக்கியமாய்மூவுலகு முருவினின்றேன்
முச்சுடராய்த்தேகமுமதாயுள்ளவாக்கு
பக்கியேபராபரையைச்சேனையாக்கிப்
பத்தந பணியங்கூவடியாக்கினேனே (௱அ௫)

படிபாக்கிக்கவேளாளங்காணிசனுக
  பருத்தகேதார்மயில்மீதிலேறிக்கொண்டேன்
படியாக்கிஅஷ்டபாரபாங்களெல்லாம்
  பாய்ந்தேதான்கவனமாய்ச்சுத்திவந்தேன்
அடியாக்கிபூமியைத்தான்மைந்தாயானும்
  அண்டரண்டவெளியைபாகிரசதாக்கி
குடிபாக்கிப்பூதலத்தில்மாந்தர்தன்னைக்
  குறத்திபுட்சனவனென்றுகூறப்பெற்றேன் (௱௮௬)

கூறுகிக்குறைபரதபொருளுமாகி
  குலகாரனென்றுசொல்லிக்கூறப்பெற்றேன்
ஆராகியவனியெல்லாந்தெய்வமாகி
  ஆறுமுகமாகியெங்கும்அருளேகொண்டேன்
நோக்கிநிலையாகிநிச்சயமுமாகி
  நீங்காமலெவ்வுயிருமயானுமானேன்
மாறுகிமன்மதசொரூபமாகி
  மரகதமாயனுதினமும் வாழ்ந்திட்டேனே (௱௮௭)

வாழ்ந்திட்டேன்தெய்வசபைக்குறவன்யானும்
  வள்ளிபெணுக்கேதனக்கு மணவாளனானேன்
தாழ்ந்திட்டநந்திக்குத்தபதியானேன்
  தாயானசிற்பரைக்குப்பிள்ளையானேன்
ஆழ்ந்திட்டஅரனுக்குப்பிள்ளையானேன்
  அல்லோர்க்குந்தெய்வமாய்அறிவாய்நின்றேன்
காந்திட்டகாலனுக்குக்காத்தனானேன்
  கண்டவர்க்குமெய்ஞ்ஞானக்குருவாமே (௱௮௮)

கருதவேயிதனையேயானுமந்தா
  காரணசற்குருவினிடகருத்தினாலே
அருதமேமுப்மூலங்கொண்டதாலே
  அரஅக்குப்பிள்ளையென்றுந்நகப்பனானேன்
வருநேவவாய்வினிடவிளக்கத்தாலே
  வயிரத்திருவிளக்கையுந்தான்வசமாய்க்கண்டேன்
திருநேவதிரிபுரையின் கிருபையாலே
  தீபனஅக்கினியிற் சேர்ந்திட்டேனே (௱௮௯)

சேர்ந்திட்டேன் அக்கினியிற்சொக்கிவாழ்ந்தேன்
  தீர்த்தங்களானதையுந் திடமாய்க்கண்டேன்
தாழ்ந்திட்டேனப்புறமும் மேலேசென்றேன்
  தமர்திறக்கும்வாசலுட தயவும்பெற்றேன்

வாழ்ந்திட்டேன் சுத்தஜல பங்கேகண்டேன்
  வாய்வானயோகத்தைவழியாய்க்கொண்டேன்
ஆழ்ந்திட்ட அண்டகடாமுகுதன்னை
  ஆராலும்சொல்லரிதலையோபாரே (௱௯௰)

பாரென்றுஎன்குருவேயிப்படியுஞ்சொன்னீர்
  பலபலபேச்சுகளாய்ப்பகடஞ்சொன்னீர்
தாமிறன்றுயோகநிலையறியச்சொன்னீர்
  தமர்திறக்கும்வாயல்தனை காணச்சொன்னீர்
ஆமென்றுசுத்தஜலமறியச்சொன்னீர்
  அதிசயங்களுள்ளதெல்லாமறிவாய்ச்சொன்னீர்
காமென்றீரிளந்திடத்தி லிருக்கயானுங்
  கடவுளேஎந்தனுக்குக் கருதுவீரே (௱௯௧)

கருதுகிறயென்மகனேமாறுகேளு
  காலனுடதேசமடா பெட்சணந்தானப்பா
அருதுகின்றபொதிகைமலைச் சார்வுமுண்டு
  அந்தேசமோடாக உயர்ந்தேதிற்கும்
ஈருதுகின்ற அம்மலையிலிருந்துவாழ்வாய்
  மாறுதசிரஞ்சீவியாய்வாழ்ந்தேதிற்பாய்
தருணகிற அங்குஷ்டத்தனுவுமாவாய்
  தற்பரம்போல்வடிவாகித்தானிற்பாயே ௱௯௨)

தாணுகிரியாகிகானுமாவாய்த்
  தந்தைபோலனுதினமுந்தானுயிற்பாய்
ஆணுகிப்பெண்ணுகிஅளவுமாவாய்
  அவனியுள்ளசித்தர்கள்தானடுத்துசெல்வார்
ஊனுகிச்சித்தரெல்லாமுன்னைக்கண்டு
  உறுதியாய்ப்போற்றிசெய்துபோங்கிவாழ்வார்
வானுகிவானவர்கள்போற்றுவார்கள்
  வல்லவர்தானனுதினமும்வந்திடுகுவாரே (௱௯௩)

வந்திடுவார்முனிவரெல்லாம்வணங்கிநிற்பார்
  வாற்ப்பனமாந்தரெல்லாம்வணக்கஞ்செய்வார்
தந்திடுவார்கிம்புருடராடல்செய்வார்
  சுதகோடிரவிபோலேதானும்நிற்பார்
விந்திடுவார்விமானமென்றவாசிமேறி
  விற்றிருப்பாயனுதினமும் விலகாமற்றான்
நந்திடுவார்நந்திமேலேநாடிநிற்பாய்
  நாலைந்துவாயலையுமடைத்துக்கொள்ளே (௱௯௪)

கொள்ளடாமுன்சொன்ன ... முன்னு
    குறையாதஆயிசகூர்ந்துபாரு
அல்லடா அனுவளவும்விட்டிடாதே
    அகஸ்தியனேபுத்தியாயறிவாயகில்லு
வல்லடாவல்லைத்துக்கோட்டைக்குள்ளே
    வஸ்தானபராபரமும் வாய்ப்பாய்க்காணும்
நில்லடாநிட்சயத்தில்நீயும்நில்லு
    நீங்காதவஸ்தோடேநிலைத்துநில்லே (௱௬௫)

நில்லடாஒருநிலையாய்நிறுத்திநீயும்
    நின்றக்கால்சிவயோகம்நெடுநாள்நிற்கும்
அல்லடா ஆருயிருந்தான்றுனென் றும்
    ஐயனே அனுதினமும்நினைக்கவேணும்
வல்லடாவல்லவனுயிருந்துகொண்டு
    வையகத்தோர்தங்களையுமதிக்கப்பெற்று
செல்லடாசிகரமென்றநெல்லியுண்ணு
    திவினைகள்தானகற்றிதிடமாய்நில்லே (௱௬௬)

நில்லடாவாசியைத்தான்வாங்கிக்கொள்ளு
    நீங்காதகருவிகளைவதைத்துப்போடு
அல்லடாயென்னைப்போலஆசானையா
    அப்பனேயுந்தனுக்குவாயாதப்பா
சொல்லடாசிவஞானந்தன்னைத்தேர்ந்து
    சொற்பெரியமுமூட்சதன்னைப்போற்றிசெய்து
செல்லடாசிவஞானகருவுக்குள்ளே
    தினந்தினந்தான் பணிந்துயினிதிடமாயில்லே (௱௬௭)

நில்லடாசகலகலைஞானஞ்சொன்னேன்
    நீங்காதமும்மூலைநிலையுஞ்சொன்னேன்
அல்லடா ஆதிவஸ்தையறியச்சொன்னேன்
    அடங்காதசித்தனென்று ஆடச்சொன்னேன்
வல்லடாயோகத்தின்வகையுஞ்சொன்னேன்
    வஸ்தானமும்மூலங்கொள்ளச்சொன்னேன்
அல்லடா அதையெடுத்துபூசைசெய்து
    அடங்காதஆன்மாவிலடங்கிநில்லே (௱௬௮)

நில்லென்றேன்லோகமெல்லாமுனக்குசித்தி
    நேரானபூலோகம்நெருங்கியாடுஞ்
சொல்லுகிறேன்பாலகனேநினைவாய்க்கேளு
    தேசமெங்குமாடுகின்றசெயலைக்கேளு

வல்லவன்றன்செயல்வி[illegible]ார்க்கமில்லை
வாலைதன்னையடிபணிந்து ம[illegible]ங்கொள்ளு
கொள்ளுகிறவாசியின்றன் குழியைக்கேளு
குவலயத்தில்செய்கின்ற மார்க்கந்தன்னை
விள்ளுகிறேன்மகாரமென்றநீரையுண்ணு
விதியிலக்கிவாழலா முண்மைசொன்னேன் (௱௯௯)

சொன்னசொல்தவறாமல்நிலையில்நில்லு
சோதினையாய்த்தீதான்றிடுமேதுவாதசாந்தம்
வின்னம்வருமவுனத்தை விட்டிடாதே
மேதினியோர்கருத்தறிந்து விவரஞ்சொல்லு
சொன்னதோர்கற்பமதைவிவரஞ்சொல்லு
தோன்றுமடாஉகாரமென்னு மும்மூலந்தான்
திண்ணமானசிகாரமென்ற நெல்லியுண்ணு
திரமாகவாலையடி நிச்சயங்கொள்வாயே (உ௱)

நிட்சயமாயிப்படியே முறைமையைச்சொன்னேன்
நெடுநாளாய்வாழவென்றுநிதானஞ்சொன்னேன்
அச்சரமாயென்னுடைய இருநூற்றுக்குள்ளே
அடங்காதகருவையெல்லாமடக்கிப்போட்டேன்
பட்சமாய்பராபரத்து நிலையுஞ்சொன்னேன்
பாய்ந்துமயிலேறுகின்ற மகிமைசொன்னேன்
அட்சயமாயதையறிந்து மவுனங்கொள்ளு
அகஸ்தியனேஞானமிருநூற்றுமுற்றே (உ௱க)

சுப்பிரமணியர்ஞானம்-உ௱

முற்றுப்பெற்றது.